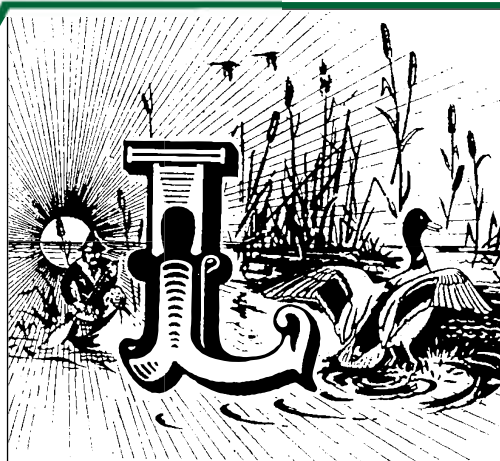

70 LET

1946 - 2016

*Lovska družina
Brezovica*

Vsebina

<i>Tretji zbornik LD Brezovica</i>	4
<i>Ponovno o pridružitvenem procesu LD Vič k LD Brezovica</i>	5
<i>Utemeljitevna odločba o združitvi LD Brezovica in LD Vič</i>	6
<i>Zgoščen opis zgodovine LD Vič med leti 1947 in 2004</i>	8
<i>LD VIČ 1947-2004</i>	8
<i>Lovišče LD Brezovica</i>	11
<i>Spreminjanje življenjskih razmer za divjad v lovišču LD Brezovica</i>	19
<i>Lov - odvzem divjadi</i>	21
<i>Upravljanje z divjadjo</i>	22
<i>Lovna divjad</i>	26
<i>Premoženje</i>	36
<i>Družabno življenje</i>	42
<i>Lovska kinologija</i>	45
<i>Lovsko strelstvo</i>	47
<i>Nekaj tehtnih navedkov</i>	48
<i>Rešimo Ljubljansko barje</i>	50
<i>Častni člani</i>	50
<i>Redni člani leta 2016</i>	51
<i>Seznam članov LD Vič od 1945 do 2004</i>	52
<i>Odvzem divjadi LD Vič od 1956 do 2004</i>	54
<i>Upravni odbori LD Brezovica 1996-2016</i>	56
<i>Člani LD Brezovica od 1996 do 2016</i>	58

Lovska družina Brezovica: 1996–2016

Besedila za zbornik pripravil in uredil Vjekoslav Simčič. Podatke o LD Vič zbral Milenko Štimac. Boris Leskovic je napisal besedilo o lovišču LD Brezovica in o lovni divjadi.

Priprava prilog: Milenko Štimac
Fotografije: arhiv LD Brezovica
Jezikovni pregled: Alenka Veler
Izdala: LD Brezovica, avgust 2016

LD Brezovica

Podplešivica 2

1357 Notranje Gorice

EMŠO: 5238170

Davčna številka: 68992955

E-mail: ldbrezovica@gmail.com

Spletna stran društva: www.ldbrezovica.si

Koncesijska pogodba številka: 014-69/2009/1

Tretji zbornik LD Brezovica

O b 50-letnici lovske družine leta 1996 smo natisnili zbornik 50 let LD Brezovica. V njem so zbrani vsi pomembnejši podatki o delovanju družine: zgodovina lovišča, ustanovitev in delovanje družine, opisano je lovišče s kartografsko prilogo, navedeni so podatki o divjadi, njeni gojitvi in življenjskem prostoru, lovu, dejavnostih v lovišču, družabnem življenju, premoženju in odstrelu (odvzemu) divjadi med leti 1953 in 1995. Del zbornika je tudi poimenski seznam članov od ustanovitve do leta 1996.

Eno leto pred proslavo 60-letnice LD se je matični lovski družini Brezovica pridružila sosednja LD Vič. Tudi tedaj smo natisnili »mini spominski zbornik«, ki je bil bolj podoben brošuri. Od prvega zbornika se tematsko ni bistveno razlikoval, le besedilo je bilo bolj zgoščeno. Ker je bil »mini zbornik« natisnjen po pridružitvi, so v njegovem uvodu opisani razlogi za pridružitev in njen potek. Na seznam dotedanjega članstva so bili dodani še vsi pridruženi člani.

V tretjem jubilejnem zborniku, ki ga posvečamo 70-letnici družine, obravnavamo dogodke desetletje po pridružitvi in v novo nastalih razmerah, zlasti glede velikosti lovišča in števila članstva. Lovišče, s katerim od pridružitve upravljamo, je bistveno večje, temu primerno pa se je povečala tudi številčnost divjadi, s katero gospodarimo. S pridruženim loviščem, povečanjem številčnosti divjadi in številčnejšim članstvom zdaj sodimo med večje slovenske lovske družine.

Pridružitev je narekovala več različnih obvez, med drugim zlasti več administrativnega poslovanja, k čemur je dodatno prispevala nova lovska zakonodaja. Prav zaradi nje smo morali kmalu po pridružitvi popravljati pravilnik in poslovnik lovske družine, zatem pa še vse druge obvezujoče akte. Nekako sočasno s spremembo lovske zakonodaje je postalo precej bolj zahtevno tudi finančno poslovanje. Zaradi obojega je bilo administrativnega dela še več. Da bi mu bili kos, smo poslovanje prilagodili računalniški tehnologiji. Prav ta nam je omogočila arhiviranje in hitro posredovanje vseh relevantnih dokumentov in sklepov. Sedaj lahko večina članov, ki ima dostop do interneta, na naših spletnih straneh prebere sklepe vseh sej, tudi tiste s sej upravnega odbora.

Odkar uporabljamo elektronsko pošto, je medsebojno obveščanje in sporočanje postalo bistveno enostavnejše, cenejše in predvsem hitrejše.

Glede na to, kaj nam omogoča nova računalniška tehnologija, se najbrž upravičeno vsiljuje vprašanje, zakaj potem sploh še tiskamo zbornik. Morda je zadovoljiv odgovor: zaradi »tradicije«, »promocije«, »informatike«, »primerjave« in »arhiviranja«. Poleg tega marsikdo med nami tovrstno gradivo še vedno raje bere s papirja kot z računalniškega zaslona. Dejstvo pa je tudi, da za zdaj še nismo družba, ki bi bila v celoti prilagojena in podrejena novodobni tehnologiji.

Ponovno o pridružitvenem procesu LD Vič k LD Brezovica

Pridružitveni proces sosednje LD Vič k LD Brezovica je potekal pred enajstimi leti. Tedaj smo snov v strnjeni obliki opisali v mini zborniku, ki je izšel ob proslavi 60-letnice LD Brezovica. Ta za obe lovski družini pomemben dogodek opisujemo še enkrat v tem zborniku, vendar nekoliko natančneje.

Pridružitve LD Vič k eni sosednjih lovskih družin sta narekovala nova lovska zakonodaja – Zakon o divjadi in lovstvu (ZDLov-1) objavljen v Uradnem listu Republike Slovenije št. 16. z dne 20. 2. 2004, ki v 8. členu definira lovišče (»Lovišče je prostorsko zaokrožena zemljiška in vodna površina, ki ne sme biti manjša od 2.000 ha lovne površine«) ter Odlok o lovu v Republiki Sloveniji in mejah lovišča (Ur. list št. 128, 20. 11. 2004).

LD Vič s skrčenim loviščem pod 2000 ha se je zaradi nove zakonodaje morala pridružiti eni od sosednjih lovskih družin. Odločitev o pridružitvi so člani LD Vič sprejeli na redni letni skupščini marca 2004. Sklenili so, da se LD Vič ukine in lovišče s članstvom vred pridruži LD Brezovica. Temu so sledili dogovori med vodstvi obeh družin. Dogovorili so se o načinu in podrobnostih pridružitve. Ko je bil dogovor obojestransko usklajen, je LD Vič na izredni letni skupščini 22. 12. 2004 sprejela sklep, da se LD Vič ukine in članstvo pridruži LD Brezovica. Omenjeni sklep

je bil pisno posredovan sosednji LD, hkrati je bil sklepu priložen tudi seznam 28 članov, ki so se izrekli za vključitev v to družino.

Na osnovi posredovanih sklepov omenjene skupščine in upoštevajoč vse prejšnje dogovore je LD Brezovica na izrednem občnem zboru 26. 12. 2004 soglašala s pridružitvijo LD Vič k LD Brezovica. Hkrati je bil sprejet tudi sklep o pridružitvi vseh njenih v seznamu navedenih članov v svoje članstvo.

Po pridružitvi k LD Brezovica je LD Vič 13. 7. 2005 vložila prošnjo za izbris iz registra društev, ki je postal pravnomočen 13. 7. istega leta na osnovi odločbe UE Ljubljana. Lovišče LD Vič je bilo tudi formalno predano v upravljanje LD Brezovica z odločbo lovskega inšpektorja (št. 326-05-321/2005), izdano 13. 6. 2006.

Kmalu po pridružitvi so bila na izrednem občnem zboru LD 8. 7. 2005 sprejeta nova pravila LD Brezovica in novi pravilnik LD. Pravila pa so postala veljavna, ko jih je 20. 7. 2006 potrdila Upravna enota Ljubljana.

Utemeljitelvena odločba o združitvi LD Brezovica in LD Vič

ZAVOD ZA GOZDOVE SLOVENIJE

OE LJUBLJANA

Odsek za gozdne živali in lovstvo

Na podlagi 2. odstavka 8. člena Zakona o divjadi in lovstvu utemeljujemo

Ustanovitev lovišča za lovsko družino

LD BREZOVICA - VIČ

Št. 002/2004

Ime lovišč v preteklosti:	LD Brezovica in LD Vič
Šifra lovišča v preteklosti:	167 in 162
LGO:	Dolomitsko lovsko gojitveno območje
Skupna površina v preteklosti:	7430 ha
Lovna površina v preteklosti:	4430 ha

Najpomembnejše vrste divjadi	SRNJAD	296 osebkov
in odvzem v letu 2003	JELNJAD	4
	DIVJI PRAŠIČ	4
	FAZAN	218
	POLJSKI ZAJEC	118

NOVO STANJE POVRŠINE LOVIŠČA PO DIGITALIZACIJI MEJA

Skupna površina:	7118 ha
Nelovna površina:	922 ha
Lovna površina:	6196 ha

KRITERIJI po 8. členu 1. odstavka ZD Lov-1:

1. Zagotavljanje sredstev za povračilo škod od divjadi lastnikom zemljišč	Okvirni prihodek od prodaje divjačine v lovišču	
2. Učinkovito spremljanje in nadzor upravljanja z divjadjo	Število lovskih čuvajev	8

SPREMEMBE MEJ LOVIŠČA pred ustanovitvijo po 8. členu, 3. odstavek ZD Lov-1:

1. Seka mejo lovsko upravljavskega območja	NE
2. Ostre umetne ločnice v lovišču, ki otežujejo prehod živali	DA
3. Lovna površina lovišča ne dosega 2.000 ha	NE

Glede na naravne in druge razmere omogoča smotrno in usklajeno razporeditev ter izvajanje v lovsko upravljavskem območju načrtovanih ukrepov in nalog pri upravljanju z divjadjo. Lovišče ima možnost zagotavljanja sredstev za povračilo škod od divjadi lastnikom zemljišč in ima možnost učinkovitega spremljanja in nadzora upravljanja z divjadjo.

Lovišče je v neposredni bližini mesta in tako pomembno zaradi dela z javnostjo. Lovišče je oblikovano skladno z dogovorom med lovskima družinama Brezovica in Vič. Povod za združitev je bilo neizpolnjevanje kriterija 2000 ha lovni površin lovišča LD Vič.

Lovišče LD Vič je bilo tudi formalno predano v upravljanje LD Brezovica z odločbo lovskega inšpektorja pod št. 326-05-321/2005 z dne 13. 6. 2006.

Z odločbo le tega organa pod št 326-05-321/2005 z dne 13. 6. 2006, pa je bila pridružitev tudi zakonsko potrjena.

Zgoščen opis zgodovine

LD Vič med leti 1947 in 2004

LD Vič ob 50-letnici obstoja žal ni natisnila spominskega zbornika, kot jih je v tistem času večina lovskih družin. V zbornikih so družine opisovale svojo preteklost od časa ustanovitve; večina od leta 1947 do leta 1997. Ob tej priložnosti je izšel tudi zbornik Zveze lovskih družin Ljubljana z naslovom Petdeset let Zveze lovskih družin Ljubljana (1947-1997). V tem zborniku se je predstavilo vseh 42 članic, tudi LD Vič (stran 89, 99; avtor Boris Leskovic), vendar vsaka na največ dveh straneh. Zamujene priložnosti za oris petdesetih let delovanja LD Vič od njegove ustanovitve do pridružitve LD Brezovica v pričujočem zborniku ni mogoče nadomestiti. Z natančnejšim poglobljanjem vanjo bi namreč bistveno presegle njegov obseg in zlasti namen. Sledeči zapis naj bi le nekako zapolnil nastalo vrzel. Podatke zanj smo črpali iz okrnjenega arhiva ter iz prej omenjenega članka objavljenega v zborniku ZLD Ljubljana.

LD Vič 1947–2004

Arhivski podatki:

LD Vič naj bi bila, po ustnem izročilu, ustanovljena leta 1946 z odločbo, ki v arhivu žal ni ohranjena. Obstaja pa zapis lovca Toneta Šušteršiča, ki je omenjal, da je postal član družine že leta 1945. Prav tako obstaja pisna izjava prvotnega člana Jela Gašperšiča (zapis B. Leskovic), ki je povedal, da se je LD Vič ustanovila po razmejitvi LD Golo-Vič. Njen član naj bi bil uvodoma omenjeni Šušteršič.

Lovišče je bilo po odločbi, ki pa je ohranjena v arhivu, oddano v upravljanje LD Vič leta 1947. Iz neke druge odločbe iz leta 1949 (8. 10. 1949) je razvidno, da se je tedaj lovišče raztezalo na 2.330 ha nelovne in 1.850 ha lovne površine. Naslednjo ohranjeno odločbo iz leta 1950 (16. 11. 1950) je izdal Mestni izvršni odbor Mestnega ljudskega odbora glavnega mesta LRS Ljubljana. S to odločbo je bilo lovišče

dotatno povečano na 2.790 ha, lovski družini so hkrati naložili plačilo uporabnine v višini 4.464 din na leto.

Med letoma 1953 in 1955 je LD Tomišelj želela meje svojega lovišča razširiti na območje LD Vič. Takrat je prišlo do dogovora, da naj meja poteka od Ižanske ceste od Mokarja do Pernca tako, da južno območje pripada Tomišlju in severno Viču. Sklenjeni dogovor je kmalu postal ničeln, ker sosednja družina ni poravnala dogovorjene odškodnine oz. uporabnine za omenjeni del lovišča, pa tudi zato, ker je potem zahtevala še več viškega lovišča.

Leta 1958 je lovska družina obvestila Lovsko zvezo, da se je 2.330 ha veliko lovišče zmanjšalo za 530 ha. Potem, ko so posestvo Jesenkovo ob Cesti dveh cesarjev obdali z ograjo, se je lovišče skrčilo za nadaljnjih 200 ha. Vzroke za krčenje lovišča je opisal tudi Leskovic v zborniku.

Zanimivi so arhivski podatki o nekdanjem bogastvu lovišča z malo divjadjo. Leta 1959 je bilo odvzetih 112 jerebic. Od tedaj do leta 1968, ko je lov nanje prenehal, se je ta številka nenehno zniževala. Odvzem fazanov je dosegel višek leta 1974, ko jih je bilo odvzetih 233. Po tem času je Lovska zveza priporočala vzrejo fazanov v oborah. Obora je bila zgrajena tudi v LD Vič in je ostala v uporabi do združitve. Zajcev je bilo največ odvzetih leta 1958 in 1959, v eni lovni sezoni celo 78 zajcev. Po tem obdobju je tudi ta mala divjad nenehno številčno upadala. Lov na zajce je bil leta 1989 celo prepovedan. Dejanski odvzem divjadi v LD Vič v obdobju med letoma 1956 in 2004 je grafično prikazan v prilogi.

Članstvo LD Vič je skozi daljše obdobje nekoliko nihalo. Po ohranjenih seznamih je bilo ustanovnih članov 20. Leta 1961 jih je bilo še vedno 20, leta 1988 pa 39; pozneje, leta 1989, kar 43, leta 1990 se je članstvo spet znižalo na 41. Pred pridružitvijo k LD Brezovica leta 2004 pa jih je bilo 32.

Zanimivosti, povzete iz arhiva:

- Leta 1978 so lovci zaznali, da dva psa sive barve preganjata srne po lovišču. Prav tedaj je na poti domov lovec Ivan Burger opazil sivega psa in ga tudi ustrelil. Izkazalo se je da ni pes, ampak volk. Tistega leta so našli kar nekaj raztrganih srn.

- Nekdanja policija (milica) je 13. maja 1975 aretirala sedem krivolovcev. Dokazali so jim, da so v lovišču s krivolovom pokončali najmanj 22 srnjadi, 180 fazanov in nekaj zajcev. Najbrž je sledila ustrezna kazen, kakšna, pa ni zapisano.

- Kot zanimivost velja še omeniti, da je 1. 2. 1983 Boris Leskovic ob Ljubljani v Kotu uplenil tedaj še lovnega divjega mačka s težo 4,8 kg. Prvega šakala je uplenil Miran Mazovec 29. 12. 1997 v Trju ob Ljubljani.

Podatki iz zbornika ZLD Ljubljana (1997): Ob ustanovitvi leta 1946 je družina štela 20 članov. Leta 1997, ob 50-letnici, pa sta bila od teh živa samo še dva: Pavle Bojc in Janez Bogataj. Od nekdanjih 2300 ha lovne površine LD Vič je ostalo le še slabih 1000 ha. Glavni vzroki krčenja lovišča so bili: pospešena urbanizacija, izgradnja južne ljubljanske obvoznice in širjenje ljubljanske deponije smeti.

Nekoč je bilo lovišče zelo gozdnato. Gozd se je raztezal na okoli 700 ha lovišča, kmetijskih površin pa je bilo komaj 300 ha. Petdeset let pozneje je stanje povsem obrnjeno! Prevladujoče so postale njive silažne kornice Ljubljanskih mlekar (posestvo Gmajnice). Na kmečkih obdelovalnih površinah so travniki in silažna kornica, drugih kmetijskih kultur je ostalo bore malo.

Temeljna divjad v lovišču je srnjad, njena številčnost je ocenjena na 200 osebkov spomladanskega staleža. Odvzem srnjadi v lovišču LD Vič je bil v preteklosti največji v ZLD Ljubljana (9-10 osebkov na 100 ha), zadnja leta pa je skromnejši (4 osebkov na 100 ha). Tudi telesna teža barjanske srnjadi je bila nekoč vedno nekoliko višja od srnjadi iz drugih lovišč. Odvzem jelenjadi se giblje od 2 do 4 osebkov na leto, divjih prašičev pa 1 do 3. Sčasoma je zelo upadla tudi številčnost male divjadi. Kljub spomladanskemu izpustu fazanov iz vzreje je izkupiček zgolj simboličen.

Dolga leta je bilo članstvo brez svojega lovskega objekta. Leta 1990 pa je tudi najmanjša LD v ljubljanski okolici odprla skromno leseno kočico v Legarici na Viču. Stoji na zemljišču, ki ga je za potrebe LD Vič odstopilo posestvo Ljubljanskih mlekar.

*Otvoritev
koče v
Legarici*

Pripis: Tej zgoščeni predstavitvi petdesetletne zgodovine LD Vič so dodane **priloge:**

1. Seznam članstva LD Vič z letnico rojstva, datumom vstopa in izstopa iz lovske družine od leta 1945 do 2004.
2. Seznam funkcionarjev prvega in zadnjega upravnega odbora. Naštevanje vseh upravnih odborov bi bilo preobsežno.
3. Grafični prikaz v LD Vič odvzete (uplenjene) lovne divjadi od leta 1965 do 2004.

Lovišče LD Brezovica

Lovišče *Lovske družine Brezovica* se razteza ob zahodnem delu Ljubljanske kotline in ob levem bregu Ljubljanice, prav tako pa obsega tudi primestne obronke Dolomitskega hribovja. Od leta 1972, ko je bil zgrajen odsek štiripasovne avtoceste Ljubljana - Vrhnika (32 km), je lovišče ostro razdeljeno na večinski barjanski del in dolomitski hribski del. Prehajanje divjadi je onemogočeno zaradi žične ograje, s katero je zagotovljena varnost prometa in vmesnih strnjjenih naselij.

Od združitve lovišča LD Brezovice z nekdanjim preostankom lovišča LD Vič, ki je obsegal le 1.988 ha in po novem zakonu ni izpolnjeval

kriterija za samostojno lovišče, ki je zahtevalo 2.000 ha, sta se maja 2005 obe LD sporazumno združili. Tako obsega lovišče skupne LD Brezovica 7.118 ha, od tega je 6.196 ha lovnih površin (Odlok o loviščih v Republiki Sloveniji in njihovih mejah - Uradni list RS, št. 128/04, od 30. 11. 2004).

Naše lovišče se skoraj v celoti razteza po Krajinskem parku Ljubljansko barje, ki je bil ustanovljen 9. 10. 2008 (Ur. list RS 00719-43/2008/15) in katerega upravljevalec je Javni zavod KP Ljubljansko barje s sedežem v Vnanjih Goricah. Prav tako sodi naše lovišče skoraj v celoti v območje ekološko posebej pomembnih habitatnih tipov Nature/Narave 2000. Ker je KP Ljubljansko barje območje posebej pomembnih mokrotnih travišč s sistemom mejic, gozdnih, grmiščnih in vodnih površin, to vse skupaj predstavlja mrežo posebnih varstvenih območij za 25 vrst ptic, veliko število naravnih vrednot (teh je 59), naravnih spomenikov (9), naravnih rezervatov (6) kjer živi v značilnih habitatih in habitatnih tipih (razlikujemo jih 7) veliko število ogroženih in mednarodno varovanih prostoživečih živalskih (27) in rastlinskih vrst (1). Zato je območje KP Ljubljansko barje, ki se razteza po pretežnem delu našega lovišča, razdeljeno v tri varstvena območja s tremi stopnjami/režimi naravovarstvenih omejitev, ki jih morajo upoštevati tako kmetijsko-gozdarska dejavnost kot tudi lovstvo; vse z namenom po obveznem zagotavljanja ugodnega stanja rastlinskih in živalskih vrst, njihovih habitatov in habitatnih tipov. Omejitve oziroma prepovedana ravnanja so določena tudi z določili Zakona o ohranjanju narave - ZON-UPN-2 (Ur. l. RS 96/2004) in podzakonskih aktov (Uredba o zavarovanih prostoživečih živalskih vrstah Ur. l. RS 46/2004, 109/2004, 84/2005) 2a in Pravilnikom o odvzemu osebkov vrste rjavega medveda (*Ursus arctos*) iz narave (Ur. l. 87/2005, 17/2006, 21/2007).

Lov v tem območju sicer ni prepovedan (izjema so le naravni spomeniki - konkretno Mali plac - Bevke), je pa do določene mere seveda lovska dejavnost bolj omejena kot kje drugje. Lovsko upravljanje v našem lovišču je torej prilagojeno mnogim naravovarstvenim usmeritvam in zahtevam, za kar morajo skrbeti tudi naši pooblaščen lovski čuvaji. Zaradi uvrstitve pretežne večine območja lovišča v mednarodno mrežo območij Natura 2000 moramo lovci pred postavitvijo lovskih objektov,

prež in krmišč na kmetijskih površinah opraviti predhodno temeljito presojo sprejemljivosti naših načrtovanih del in posegov v naravo, prav tako pa imata svoje omejitve zato tudi kmetijska in gozdarska dejavnost. Območje Malega placa pri Bevkah npr. je povsem zavarovana naravna vrednota, ki je izločena iz lovne površine lovišča, zato v mejah te naravne vrednote lova ne izvajamo. Pri lovskem načrtovanju moramo upoštevati potrebe vseh prostoživečih vrst na Ljubljanskem barju (še posebej zavarovanih) na katere ima lovska dejavnost kakršenkoli vpliv. Vse to je upoštevano in zahtevano že v srednjeročnih in tudi letnih lovskoupravljaljskih načrtih Notranjskega LUO, kamor sodi naše lovišče.

V našem lovišču so pretežno kmetijske površine, saj predstavlja delež gozdnih površin zgolj skromnih 26 %. Dejavniki, ki zaradi kmetijstva ogrožajo zahtevano biotsko pestrost barja ter ogroža preživetje rastlinskih in živalskih vrst značilnih mokrotnih travišč, vodotokov (Radna, Drobotinka, Goriški graben, Bevški graben, Curnovec, Iška, Iščica) in njihovih obrežij, so tudi z gledišča lovstva nesprejemljivo intenziviranje kmetijskega gospodarjenja s travniki (prezgodnja in prepogosta košnja, gnojenje, povijanje pokošene trave v plastično folijo), spreminjanje značilnih travnikov v intenzivne pašnike in njive, spomladansko požiganje travišč, uporaba kemičnih sredstev za zatiranje neželenih rastlin in živalskih škodljivcev ter izkopavanje novih in poglobljanje obstoječih izsuševalnih jarkov. Izginjanje življenjskih prostorov ogroženih vlagoljubnih rastlin in živali pa je po drugi strani tudi posledica vpliva nezadržne urbanizacije (širjenje industrijskih središč in naselij, divja smetišča, nedovoljeno odlaganje gradbenih odpadkov v naravi in razna nasipanja na travišča). Vsi ti vplivi in spremembe se izrazito odražajo tudi s spremembo vegetacije, številčnostjo divjadi posameznih vrst in izrazito vrstno premeno, ki jo pospešujejo tudi podnebni dejavniki. Na to občutljivo območje se priseljujejo tudi tujerodne rastlinske in živalske vrste.

Osnovno značilnost okolju našega lovišča daje značaj mozaične barjanske kmetijske krajine, ki je prepredena s številnimi umetnimi osuševalnimi jarki in manjšimi naravnimi vodotoki, ki se stekajo v Ljubljano, vlažni travniki in skupine grmišč ter jelševja s podrastjo. Na

območju lovišča so naselja: Ljubljana - trnovsko predmestje, Črna vas, Notranje Gorice, Vnanje Gorice, Plešivica, Podplešivica, Žabnica, Bevke, Brezovica. V hribskem delu prek avtoceste pa Lukovica, Dragomer, Log, Brezje. Najobsežnejši del lovišča se torej nahaja na levem bregu Ljubljanice, ki teče po Ljubljanskem barju, ki je nastalo s tektonskim vdorom v novem zemeljskem veku kenozoiku (natančneje v kvartarju, t.j. pred 0,01-1,8 mil. let). Iz njega se danes dvigajo barjanski hribčki (osamelci ali vimoli), ki so vrhovi vdrtega hribovja (Zlačenca, Veliki vrh, Plešivica, Kostanjevica), katerih geološka in vegetacijska osnova so predvsem dolomiti in rastlinstvo, ki je vezano na takšno geološko podlago. Kmetijske površine se nahajajo na šotnih tleh nizkega barja, ki pa je zaradi v preteklih stoletjih izrezane šote in osušitve dodobra osiromašeno. Na hladnih in vlažnih predelih barjanskih osamelcev in na obrobju barja uspevajo sestoji iglavcev (jelka in smreka, mestoma rdeči bor), sicer pa je od gozdov in grmovne zarasti v lovišču največ mešanega gozda (bukev, jelša, pravi kostanj, jesen, hrast - graden), v katerem pa po deležu prevladuje iglasto drevje. Ostalo so drugi listavci in grmišča (vrbovje, bezeg, krhlika, leska, črni trn, robida ...). Večina teh gozdov (več kot 90 %) je po opravljeni denacionalizaciji v zasebni lasti, kjer z določenimi naravovarstvenimi omejitvami gospodarijo lastniki sami ali z najeto usposobljeno delovno silo. Gozdovi so tudi na Ljubljanskem barju pretrpeli veliko škodo zaradi žledoloma (februar 2014). V prehranskem smislu so ti gozdovi za divjad skromni in jih le-ta uporablja predvsem za kritje, ki je še posebej ugodno na gozdnem robu, ki je poraščen tudi z raznovrstnim grmičevjem in zeliščnim rastjem.

Lovišče LD Brezovica, ki je bilo prej del Dolomitskega LGO, sodi od leta 2004, po Odloku o lovskoupravljavskih območjih v RS in njihovih mejah (Ur.l. RS10/2004) v IV. lovskoupravljavsko območje Notranjske (LUO Notranjske), katerega skupna površina znaša 149.243 ha (od tega je 95 % lovnih površin). Vanj je vključenih 26 lovišč in eno lovišče posebnega namena (LPN). Upravljavci lovišč (LD) imajo od leta 2009 podeljene koncesije za upravljanje in so skupaj z upravljavcem LPN - Jelen združeni v Območno združenje upravljavcev lovišč (OZUL) Notranjskega LGO. V OZUL-u deluje izvoljen devet-članski IO in posebne komisije za upravljanje z divjadjo temeljnih vrst, ki

s strokovnjaki Zavoda za gozdove (ZGS), ki je od države zadolžen za lovsko načrtovanje, usklajuje odvzem (odstrel in izgube) divjadi v loviščih in vsa opravila v življenjskem okolju divjadi. Na območju so temeljne vrste divjadi: srnjad, jelenjad, divji prašič, poljski zajec, fazan in mlakarica.

Ker Ljubljansko barje (obsega 11.299 ha) v LUO Notranjske predstavlja posebno biotsko območje, sodita naše lovišče in le še lovišče LD Škofljica v posebno ekološko enoto (EE) Barje, kjer je pretežno omejena kmetijska raba prostora. V tej EE je tudi glede omejene/naravovarstveno usmerjane kmetijske rabe območja prilagojeno tudi lovsko upravljanje, ki se zato nekoliko razlikuje od upravljavskih ciljev v preostalih štirih EE, ki pa sodijo v preostali in izraziteje strnjeno gozdnati del LUO Notranjske. LUO Notranjske zajema v gozdarskem pogledu pretežni del območja ZGS - OE Postojna, del območja ZGS OE Ljubljana in tudi del ZGS - OE Sežana. Lovsko upravljanje z divjadjo in njenim okoljem poteka po sprejetih letnih načrtih za Notranjsko LUO, ki so vsako leto sprejeti po natančno določeni proceduri in kronologiji. Ugotovimo lahko, da lovišča lahko sodelujemo s svojimi predlogi pri načrtovanju upravljanja z divjadjo in pri načrtovanju biomeliorativnih del v lovišču, samostojno odločati pa ne moremo. S tako organiziranostjo računamo tudi v prihodnje, bi si pa želeli nekoliko manj birokracije in težav s souporabniki in poklicnimi varstveniki Ljubljanskega barja. Kljub vsestranskim naravovarstvenim prizadevanjem smo še zelo daleč od uspešnih ukrepov, dejanj in rezultatov, ki bi pomenili tudi izboljševanje stanja v lovišču. Širitev gradbenih parcel, množičnost obiskov barjanskega podeželja in neobzdrane rekreacijske dejavnosti (tudi take, ki v tako okolje nikakor ne sodijo) le nadalje poslabšujejo življenjske možnosti vseh prostoživečih vrst, izničjujejo naša pretekla okoljska prizadevanja in krčijo naravno okolje posebnega pomena. Stroka sicer na to vse opozarja, a učinkovitega nadzora in preprečevanja takih dejanj v praksi ni. Tako kot tudi še vedno ni učinkovitega nadzora in ukrepanja nad kršilci kmetijskih omejitev. Kljub vsakoletnim čistilnim akcijam lovcev in občanov na Ljubljanskem barju in prizadevanju, da ne bi več nastajala divja odlagališča odpadkov vseh vrst, uspeha ni zaradi neodločnosti države, da bi naredila red.

Lovišče LD Brezovica, ki se vodi v evidenci LUO Notranjske pod šifro 0401 (Upravna enota Ljubljana) meri v skupni površini 7.118 ha. Od tega je lovnih površin 6.196 ha (nelovnih je 922 ha). Gozda je v našem lovišču le 1.839 ha, vse ostalo je kmetijsko zemljišče. V lasti LD imamo 2,7 ha obdelovalnih površin na Ljubljanskem barju, v začasnem najemu pa imamo okrog 5 ha njivskih površin za pridelavo krme (žita) za zimsko krmljenje male divjadi, manjši del najetih površin pa smo namenili za remize kot kritje divjadi.

Meje lovišča v preteklosti

22. 10. 1949

Odločba št. 257/21-49 (Ministrstvo za gospodarstvo LRS) 4.550 ha

1. 10. 1954

Odločba št. II/1- ing B/J -10.704/8-54; Okrajni ljudski odbor Ljubljana
Ustanovljeno lovišče Brezovica s površino 4.910 ha
lovne: 4.860 ha

20. 10. 1966

Z odločbo SRS št. 3/1 -323-1/66 ; Odločba Oddelka za gospodarstvo
Skupščine Občine Vrhnika. Lovišče LD Brezovica oddano v gospodarjenje 5.130 ha
lovne: 4.880 ha

28. 9. 2004

Zavod za gozdove Slovenije (OE - Ljubljana) Odsek za gozdne živali in lovstvo
LD Brezovica + (preostanek 1.988 ha bivše LD Vič) **skupaj: 7.118 ha**
lovne: 6.169 ha
nelovne: 922 ha

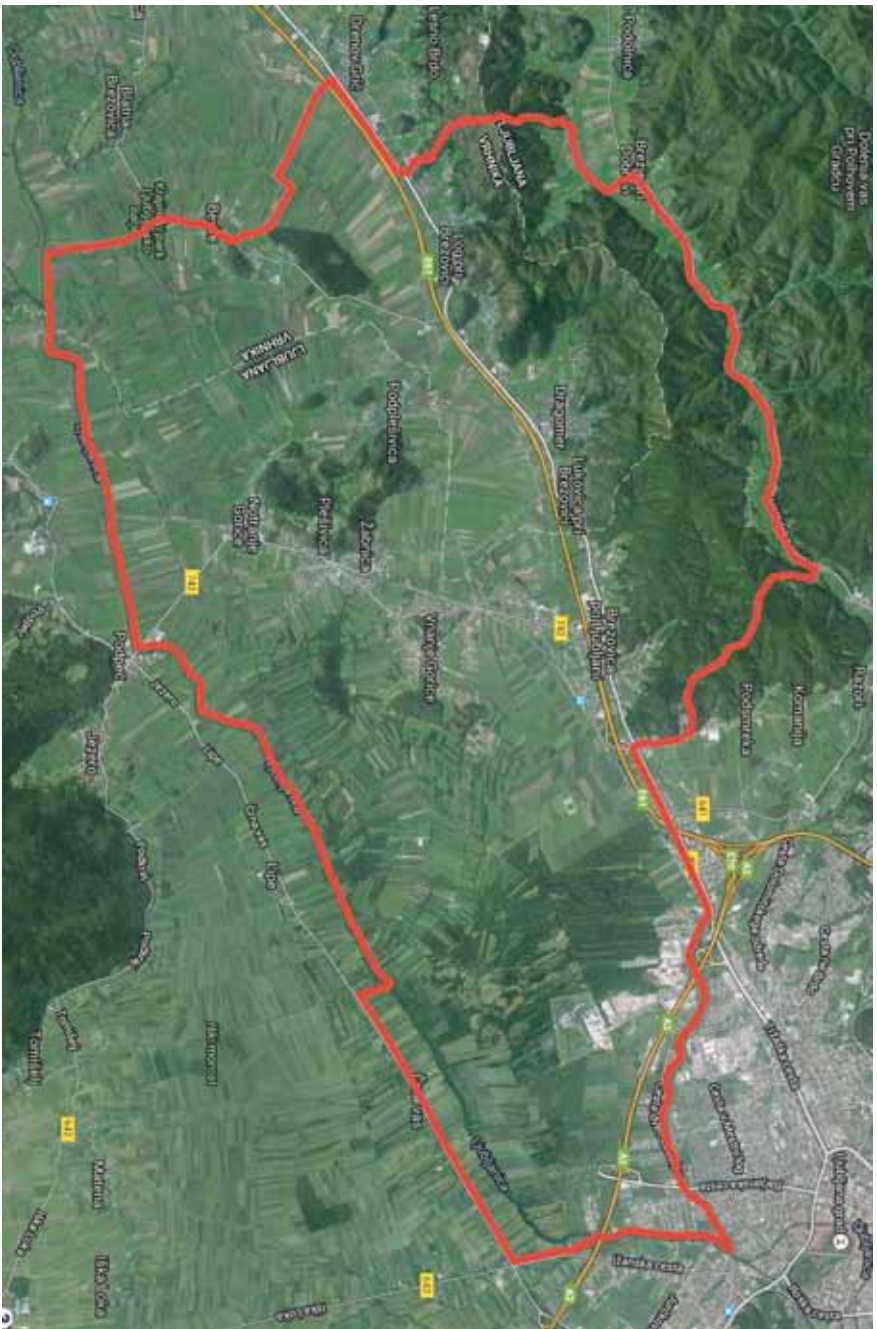
Koncesijska pogodba št. 014-69/2009/1 za upravljanje lovišča LD Brezovica-Vič, sklenjena 19. 6. 2009 vsebuje 22. členov.

Pogodbeni stranki Republika Slovenija, Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano in Lovska družina Brezovica skleneta koncesijsko pogodbo s katero Lovska družina Brezovica prevzame trajnostno gospodarjenje/upravljanje z divjadjo v lovišču Brezovica-Vič.

Lovišče Brezovica je določeno z naslednjim opisom meja:

Z Velikega vrha (GK; x: 449.020, y: 96.563) na Loškem hribu teče meja po katastrski meji med k.o. Velika Ligojna in Log proti jugu do ceste Ljubljana - Vrhnika in po njej do odcepa ceste za Bevke in Blatno Brezovico. Tu zavije proti jugu po omenjeni cesti in teče po njej proti jugu naprej od vasi Bevke, dokler cesta južno od osamelca Gradišče ne zavije proti vzhodu. Od tega ovinka naprej teče meja po Pekovem grabnu do Ljubljanice (GK; x: 450.611, y: 91.427) in po Ljubljanici dolvodno do izliva Iške, nato po Iški gorvodno do mostu ceste v Črno Vas. Od tu proti vzhodu po cesti skozi Črno vas do križišča z Ižansko cesto (GK; x: 462.592, y: 96.807) in po njej do mostu čez Iščico. Nato dolvodno po Iščici do Ljubljanice in po njej do izliva Malega grabna v Ljubljanico (GK; x: 462.472, y: 99.397). Naprej teče meja gorvodno po Malem grabnu do Dolgega mostu (GK; x: 458.555, y: 99.166), kjer zavije po Tržaški cesti v smeri Vrhnike do križišča z avtocestnim izvozom Brezovica (GK; x: 456.540, y: 98.290). Od tu naprej teče cca 700 m po cesti proti vasi Podsmreka. Tu zavije proti zahodu po stranskem grebenu do vrha, na močnejši greben (GK; x: 455.990, y: 98.920). Tu zavije proti severu po grebenu čez Kozarško hosto na vrh Kamenščice. Od tu naprej teče po grebenu v severozahodni smeri do vrha Gradišča, kjer zavije proti najzahodnejšem pritoku Krpetovega grabna (GK; x: 454.690, y: 99.890). Temu sledi dolvodno do zavoja v levo, ko pride na ravnino (GK; x: 454.620, y: 100.343), od tu pa v severozahodni smeri do ceste Horjul-Dobrova (GK; x: 454.407, y: 100.446), na katero se priključi v pravokotni smeri. Od odcepa ceste h Korun na Brezju pri Dobrovi (GK; x: 449.756, y: 98.324) teče meja po cesti Horjul - Dobrova do začetka zaselka Kanc (GK; x: 454.407, y: 100.446). Naprej teče po cesti proti Horjulu do odcepa ceste h Korun na Brezju pri Dobrovi (GK; x: 449.756, y: 98.324), kjer zavije proti jugu po cesti h Korun do mostu čez Horjulko. Nato gorvodno po Horjulki do katastrske meje med k.o. Zaklanec in Dobrova ter po njej proti jugu na Veliki vrh (GK; x: 449.020, y: 96.563) na Loškem hribu.

Lovišče LD Brezovica z imeni večjih krajev in potek meje lovišča (rdeča barva)

Spreminjanje življenjskih razmer za divjad v lovišču LD Brezovica

V obdobju zadnjih petdesetih let so se v barjanskih loviščih LD Brezovica, LD Vič, LD Tomišelj, LD Vrhnika, LD Rakovnik in delno LD Škofljica postopno a vztrajno spreminjale življenjske razmere za življenje prostoživečih živalskih vrst, tudi lovnih. Skozi to obdobje se je v loviščih korenito spremenil zlasti način kmetovanja na barju. Počasi se je poljedelstvo preoblikovalo iz ekstenzivnega (pridelava heterokultur) v intenzivno (pridelava monokultur). Za tako kmetovanje so male parcele z mejnim grmičevjem (mejcami) izginjale na račun velikih površin, ki so v času vegetacijskega mirovanja zgolj vegetacijske golote. Hkrati se je za iste namene (pridobivanje obdelovalnih površin), spreminjal tudi vodni režim, značilen za naravna mokrišča. K obema in še k drugim negativnim posegom v Ljubljansko barje so se sčasoma pridružile še globalne klimatske/podnebne spremembe. Preplet teh negativnih dejavnikov je povzročil postopno izginjanje težje prilagodljivih živalskih vrst: jerebic, prepelic, divjega petelina, gozdnega jereba, vidre in mnogih vrst močvirnih ptic. Zadnji divji petelin je bil uplenjen v gričevnatem delu lovišča Brezovica daljnega leta 1972 (petelin je bil nato kmalu zavarovan), zadnji gozdni jereb pa leta 1975. Od tedaj se je število te plemenite divjadi hitro zmanjševalo, dokler nista divji petelin in gozdni jereb kljub varstvu pred leti povsem izginila. Populacija nekoč lovnih vrst sesalcev in ptic značilnih za barjanski ekosistem se je zmanjšala do te mere, da so že nekaj časa trajno zavarovane: siva gos, reglja, krehlja, kozica, sloka, golob grivar, kragulj, skobec, divja mačka, dihur in velika podlasica (hermelin). Hkrati pa so spremenjene razmere na Ljubljanskem barju bolj ustrezale drugim vrstam divjadi: srnjadi, jelenjadi, tudi divjim prašičem, vranam, krokarjem in nekaterim nedomorodnim vrstam: pižmovkam, nutrijam in nazadnje še zlatemu šakalu, kot prišleku.

Današnje stanje populacij posameznih lovnih vrst sesalcev in ptic (divjadi) je ta čas v lovišču LD Brezovica, navkljub vztrajnem spreminjanju okolja, razmeroma zadovoljivo. Presenetljiva je zlasti

številčnost barjanske zajčje populacije, ki se kljub letnim nihanjem (zaradi vremenskih razmer oz. količine padavin – spomladanskih in jesenskih poplav) bistveno ne znižuje.

Počasi, a vztrajno, pa se znižuje številčnost srnjadi in zlasti naravnih fazanov. Vzroki za zniževanje njihovega števila so bolj novodobni. Gre predvsem za progresivno spreminjanje kakovosti njihovega življenjskega prostora (habitata), ki je povezan z načinom rabe prostora. Eden poglobitnejših vzrokov je enak kot doslej: vztrajno spreminjanje že tako skromnih predelov lovišča zaraščenih z gozdiči vrbe, krhljike in jelševja ter grmičevjem v kmetijske obdelovalne površine. Temu so se pridružili še številni dodatni negativni dejavniki: čedalje večja obljudenost zaradi širjenja naselij, rekreativne dejavnosti v lovišču, naraščajoč promet (avtomobili, športni štirikolesniki, kolesarji), sodobno kmetovanje (prekomerna uporaba gnojil, herbicidov in insekticidov), povečanje števila klateči se psov in mačk, v zadnjih letih tudi živinoreja.

Nekoč se na Ljubljanskem barju ni paslo veliko govedi, vsaj ne v takem obsegu kot sedaj. Najbrž je k temu pripomogel nov način omejevanja njihovega gibanja s pomočjo električnih pastirjev. Ti pa prav gotovo vplivajo tudi na gibanje parkljaste divjadi! Občuten problem v lovišču predstavlja tudi onesnaževanje – številna divja odlagališča odpadnega gradbenega in drugega materiala, ki zastrupljajo in kazijo naravo.

Na številčnost populacije male divjadi in tudi srnjadi zlasti v času kotenja in valjenja usodno vpliva tudi uporaba sodobne kmetijske mehanizacije. Čas uporabe le-te v obdobju košnje žal sovпада s časom kotenja srnjadi in zajcev ter z valjenjem pernate divjadi. Sodobne traktorske kosilnice, ki v širokem loku kosijo obsežne površine travnikov, uničijo marsikatero fazanje gnezdo in pokosijo neznano število pomladka zajcev, srnjadi in gnezd/mladičev značilne travniške in poljske perjadi.

Na zmanjševanje populacij vrst male divjadi in srnjadi imajo nesporen vpliv tudi prekomerno številčni plenilci, zlasti lisica, siva vrana, krokarji, ki so v številčnem porastu, klateški psi in mačke, v zadnjem času še zlati šakal.

K negativnim dejavnikom sodijo še sprehajalci in vodniki psov, ki se v zgodnjih in tudi poznih urah množično sprehajajo po lovišču.

Ne zavedajo se, da s tem vznemirjajo divjad ravno v njihovem času pomembnih bioloških aktivnosti: ko se prehranjujejo, kotijo in valijo.

Sedanje vegetacijsko stanje v lovišču zlasti v jesenskem času zorenja in dozorevanja obsežnih njiv koruze privablja v lovišče sicer prehodno divjad, jelenjad in divje prašiče, ki so dokajšnji prehranski in prostorski tekmeči srnjadi, hkrati pa so povzročitelji občutne škode na poljščinah, ki jo mora kmetovalcem po zakonu poravnati lovska družina.

Poplave barjanskega lovišča konec poletja 2010

Lov – odvzem divjadi

Odstrel (z lovom) in izgube (naravni pogin zaradi bolezni in povoza na cestni in železniški infrastrukturi) oziroma odvzem divjadi, je ukrep uravnavanja populacij in je glede na razpoložljive življenske možnosti okolja eden najpomembnejših in najodgovornejših lovsko-upravljalških nalog za primerno številčnost divjadi.

Pri načrtovanju odvzema posamezne vrste divjadi moramo upoštevati:

A. Oceno staleža osebkov določene vrste (gostoto posameznih vrst divjadi v posameznih predelih lovišča – rajonih in lovišču kot celoti).

- B. Izgube (pogini zaradi bolezni, prometa in neznanih vzrokov).
- C. Razmere v lovišču (poplave, suša, siromašenje lovišča).
- D. Škoda na poljščinah.

Upoštevajoč te dejavnike in glede na številčnost odvzema posameznih vrst divjadi v predhodnem obdobju oblikujemo naš predlog odvzema za tekočo lovno sezono. Ta predlog posredujemo usklajevalnemu organu: OZUL Notranjske, ki z Zavodom za gozdove Slovenije, od države pooblaščenim službi za lovsko načrtovanje, strokovno usklajuje predlagane odvzeme LD, ki naš predlog upoštevata ali pa ga popravita. Ko je načrt končno usklajen, o čemer nas obvesti OZUL Notranjske, ga mora LD uresničiti in pri tem strogo upoštevati odvzem po vrsti divjadi, določeni starostni in spolni sestavi. Pri določeni divjadi je dovoljeno manjše odstopanje od načrtovanega, vendar vedno ob upoštevanju spolnega razmerja. Tako usklajen in potrjen načrt se vnese v Lisjaka.

Režim lovnega upravljanja s posamezno vrsto divjadi temelji na osnovi značilnosti populacije divjadi določenega okolja in se določa po ekoloških enotah (EE) LUO Notranjske. LD Brezovica je razvrščena v EE Barje, s posebnim, kmetijskemu območju prilagojenim načinom upravljanja jelenjadi, divjega prašiča, medveda, volka in risa.

Upravljanje z divjadjo v LD Brezovica

Podrobno je upravljanje določeno v temeljnem aktu lovske družine, Poslovniku Lovske družine Brezovica, ki v šestih členih natančno določa pravice in dolžnosti članov, predpisuje upravljanje z divjadjo (varovanje, gojitev in lov) ter upravljanje z loviščem, vse v skladu z Zakonom o divjadi in lovstvu (2004).

Poslovník vsebuje naslednje člene: I. člen – Članstvo. II. člen – Letni načrt lovišča. III. člen – Razdelitev lovišča. IV. člen – Izvajanje lova. Ta člen ima 6 točk, ki opredeljujejo: 1. Lov na veliko divjad; 2. Lov na srnjad; 3. Lov na jelenjad in divje prašiče; 4. Sanitarni odstrel; 5. Lov na malo divjad in 6. Lov na kožuharje. V. člen – Ravnanje z uplenjeno divjadjo. VI. člen – Ravnanje z najdeno poginulo divjadjo.

Letni načrt lova na malo divjad

Lovišče LD Brezovica je razdeljeno na 12 rajonov. Meje posameznih rajonov so označene na zemljevidu. V teh rajonih se izmenoma izvajajo lovi na malo divjad v manjših skupinah lovcev in po letnem razporedu lovov. Taka razdelitev je potrebna zato, da se z lovi čim manj vznemirja divjad. Vsak rajon lovišča pride na vrsto za skupinski lov največ dvakrat v eni lovni sezoni.

Načrtovanje lovov opravi gospodarska komisija v soglasju z upravnim odborom družine ter ga v pisni obliki posreduje vsem članom. Tak načrt vsebuje:

1. Razpored lovov po datumih: vse lovke in vsi lovci so razdeljeni v štiri skupine, včasih le v tri. Vsaki skupini so dodeljeni po trije do štirje vodniki z lovskimi psi, ki so izšolani za poljsko delo. Za vsak lov se pri vsaki skupini poimensko določi vodja lova - lovovodjo in njegovega/njenega pomočnika.

2. Dolžnosti vodje lova: zabeleži vse udeležence lova, izpolni ustrezeni obrazec v treh izvodih, ki vsebuje več rubrik: a) udeleženci lova; b) število in vrsta uplenjene divjadi; c) udeležba lovskih psov; d) obračun odvzete divjadi po veljavnem ceniku LD.

3. Omejitve števila odstrela posamezne vrste male divjadi na posameznem lovu.

4. Časovni termini in organiziranje lova na lisice.

5. Opis režima lova na race mlakarice.

6. Režim lova na nutrijo, pižmovko, lisico, sivo vrano, šojo in srako.

7. Določitev lokacij krmišč za zimsko krmljenje male divjadi ter način krmljenja.

Poleg naštetih rubrik ta načrt vsebuje še vrsto drugih navodil o lovu in divjadi za tekočo lovno sezono: navaja omejitve za lovce, ki niso dosegli določenih delovnih opravil oziroma kvote obveznih ur; opozarja na veljavnost lovskih predpisov in aktov; določa oddajanje lisic za veterinarsko preiskavo; predpisuje omejitve odvzema plenilcev; ureja režim ribolova v račjaku LD in našteva še vrsto drugih obvezujočih in pomembnih napotkov.

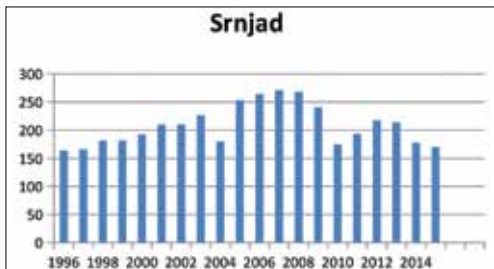
Letni načrt lova na lovne vrste parkljarjev

Z načinom lova in dovoljenim odstrelom (odvzemom) te divjadi se člani seznanijo na spomladanskemu posvetu. Gospodar ob tej priložnosti prebere na LUO usklajen seznam in režim odvzema posamezne vrste parkljarjev ter upravičence do lova. Pri tem se upoštevajo veljavne lovne dobe, ki so navedene tudi na naši spletni strani ter drugi pogoji in obveznosti iz Poslovnika Lovske družine Brezovica.

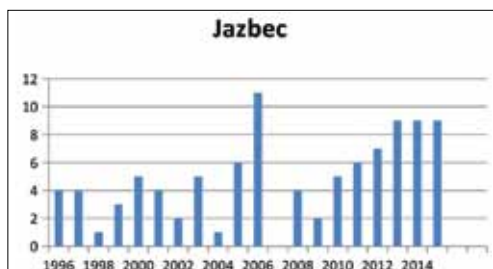
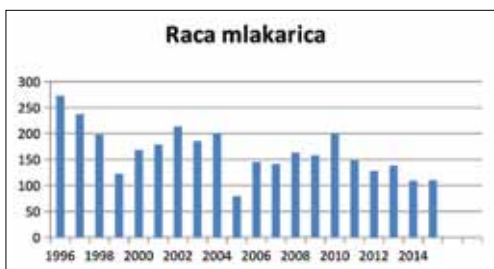
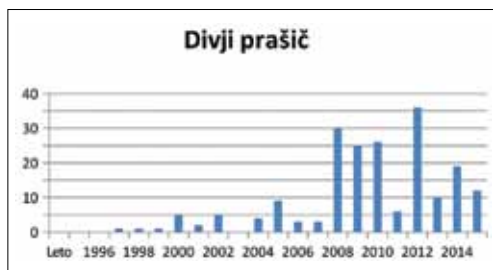
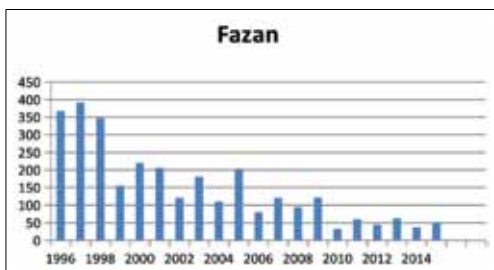
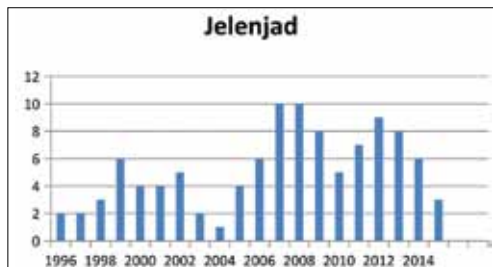
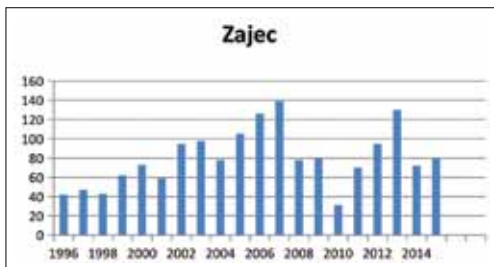
Odvzem divjadi od 1996 do 2015

* Podatki do združitve leta 2004 so samo za LD Brezovica.

Leto	Srnjad	Jelenjad	Divji prašič	Lisica	Jazbec	Zajec	Fazan	Raca mlakarica	Medved
1996	164	2	/	38	4	42	367	273	/
1997	166	2	1	48	4	47	392	237	/
1998	182	3	1	47	1	43	347	198	/
1999	182	6	1	47	3	62	155	122	/
2000	192	4	5	69	5	73	220	168	/
2001	210	4	2	52	4	59	206	178	/
2002	210	5	5	34	2	95	120	214	/
2003	226	2	/	34	5	98	180	185	/
2004	180	1	4	25	1	78	109	199	/
2005	253	4	9	21	6	105	203	791	1
2006	264	6	3	22	11	126	80	145	1
2007	271	10	3	38	/	139	120	141	/
2008	268	10	30	46	4	78	94	163	/
2009	240	8	25	40	2	80	121	158	/
2010	175	5	26	46	5	31	33	200	/
2011	193	7	6	42	6	70	60	148	/
2012	217	9	36	46	7	95	44	128	/
2013	214	8	10	40	9	130	62	138	/
2014	178	6	19	44	9	72	37	109	/
2015	170	3	12	49	9	80	51	110	/

*Odvzem divjadi
od 1996 do 2015
prikazano v grafih*

Lovna divjad v LD Brezovica

Srnjad

Srnjad sodi med divjad, ki se spremembam življenjskega okolja razmeroma dobro prilagaja. Kadar se spreminjajočim se razmeram ni več zmožna prilagajati, nastopi postopno zmanjšanje populacije. Prav temu smo priča v našem lovišču. Število srnjadi in s tem povezan načrtovani odvzem se počasi, a vztrajno zmanjšujeta (tabelarni in grafični prikaz). Podobno se dogaja tudi v vseh EE Notranjskega LUO. Zlasti je opazen čedalje večji upad števila mladih živali. Vedno več srn ima enega mladiča. Temu logično sledi zmanjševanje števila odraslih osebkov. Za tako stanje smo do neke mere soodgovorni tudi sami. Smo izvrševalci letnih načrtov odvzema srn in mladičev, čeprav menimo, da niso zmožne ohranjati naravni prirastek.

Za izgubo podmladka, ki je najbolj ranljiva kategorija, so soodgovorni številni dejavniki: v manjši meri plenilci (lisice) in v zadnjem času vedno bolj navzoči zlati šakal, v večji meri pa zagotovo prezgodnja košnja, krčenje mirnih grmovnih oaz in skrivališč ter nenazadnje čedalje večje vznemirjanje.

Pri starejši populaciji povzroča neposredne izgube predvsem promet. Srnjad se med zelo razvejanimi medkrajevnimi prometnicami težko izogne naraščajočemu prometu. Rezultat je vedno več povoženih živali.

Največji vpliv na srnjad ima slejkoprej kmetijstvo – krčenje večjih sestojev grmičevja na račun obdelovalnih površin, kjer prevladuje monokultura nad hetero-kulturami ter izginjanje travnikov. Poleg vsega omenjenega postaja naše lovišče poligon vseh mogočih rekreacijskih in za divjad motečih drugih dejavnosti.

Za srnjad postaja na nekaterih predelih lovišča moteč dejavnik tudi jelenjad, ki je v odnosu do srnjadi, ki je osredotočena prehranska prebiralka (zelišča), ekološki prehranski generalist. Kjerkoli je prisotna, je srnjadi posledično bistveno manj. Enako velja za vsejede divje prašiče, ki se že nekaj časa pojavljajo v lovišču predvsem kot prehodna divjad, a postajo vedno bolj stalna, saj kotijo mladiče v lovišču.

Zanimivo je tudi, da srnjad na barju na splošno ne dosega visoke starosti. Zakaj je temu tako, ni enoznačnega odgovora. Določen delež

prav gotovo lahko pripišemo dokaj številčnemu odvzemu osebkov, preden ti preidejo v kategorijo starejših in zajedavstvo.

Trofejna kakovost rogovja uplenjenih srnjakov je v našem lovišču povprečna. Seveda so med leti določena odstopanja navzgor in navzdol. Podobna povprečna letna nihanja ugotavljamo tudi pri telesni teži nasploh ter še posebej znotraj posameznih starostnih kategorij. Zakaj do tega prihaja, je mogoče pripisati dogajanjem v naravi – boljši ali slabši prehranski pogoji, vpliv vremena, vznemirjanje in še kaj drugega.

Zdravstveno stanje srnjadi v obdobju zadnjih desetih let je zadovoljivo. Ta ugotovitev sloni na opazovanju vedenja živali v naravnem okolju ter na natančnih pregledih odstreljenih osebkov in najdenih truplih. Izjema je leto 2015, ko je bilo potrjenih nekaj primerov nenalezljive fibroze srnjadi.

Jelenjad

V preteklih dvajsetih letih se je jelenjad v lovišču Brezovica pojavljala le občasno, v zadnjih letih pa je bolj ali manj prisotna stalno. Prisotna je zlasti v zahodnem delu lovišča (bivša LD Vič), kjer so še obsežni predeli barjanskih dreves in grmičevja, ki jim še vedno nudijo dovolj kritja in dokajšen mir. To je pravzaprav obrobni habitat za jelenjad, v katerem posamezne košute tudi kotijo.

Določeno razširjanje jelenjadi je že od leta 2005 ugotovljeno v celotnem Notranjskem lovsko-upravljaljskem območju.

Zaradi uveljavljenih strukturnih in spolnih omejitev odvzema jelenjadi (pogojevanje odstrela jelena 2+ s predhodnim odstrelom vsaj treh mulastih osebkov) odvzemi ne upoštevajo dejanske številčnosti jelenov v lovišču. Smernice LUO so za našo EE Barje prirejene tako, da z načrtovanim odvzemom omejujemo le predvideni prirastek jelenjadi na kmetijskem območju, kjer pri večji številčnosti prihaja do občutne škode na poljščinah. Prav zaradi škode se odvzem določa sproti in sicer na osnovi predhodno uresničenega odvzema in presoje stanja populacije iz preteklih let.

Dopolnilno krmljenje in s tem privabljanje jelenjadi je v EE Barje prepovedano. S tem bi najbrž povečevali njihovo prisotnost in hkrati tudi zavirali optimalnejši razvoj srnjadi.

V EE Barje, kamor je uvrščena LD Brezovica, je zaradi omenjenih razlogov letni načrt odvzema jelenjadi orientacijski in ni strogo določen.

Divji prašiči

Povečana prisotnost divjih prašičev v lovišču se časovno dokaj ujema s povečano prisotnostjo jelenjadi. Izjema so le leta, ko se v okoliškem hribovju znatneje poveča obrod plodnosnega drevja, zlasti bukve. Tedaj zaradi obilja naravne hrane običajno ne prihajajo v večjem številu v naše lovišče, razen občasno posamično.

Razmnoževanje divjih prašičev je hitro; imajo visok naravni prirastek, zelo razpotegnjeno sezono kotenja in svinje hitro spolno dozoriijo. Z odvzemom ni vedno mogoče zadovoljivo uravnati številčnosti, zato si v letih povečanega razploda širijo življenjski prostor na obrobna še nezasedena območja. Takrat prihajajo v naše lovišče pretežno mlajše živali, zlasti enoletniki moškega spola. Ti iščejo nova življenjska območja, večinoma na obrobjih stalnih stanišč.

Divji prašiči občasno prihajajo v naš nižinski, barjanski del lovišča iz Krimskega pogorja. To se dogaja večinoma v poletnem in jesenskem času, ko dozoreva koroza. Ljubljana jih ne ovira, saj so dobri plavalci. Po lovišču se premikajo in zadržujejo predvsem na kmetijskih površinah, kjer povzročajo občutno škodo. Večina teh prašičev - selivcev se pred zimo zopet vrača po istih poteh v prvotna hribska stanišča.

Odvzem - letni odstrel divjih prašičev kot tudi druge lovne divjadi se načrtuje (letni načrt lova LLN) v okviru EE Barje ter usklajuje na OZUL Notranjske. Načrt odvzema, ki ga uresničuje naša lovska družina, združuje lovišča s pretežnim delom lovne površine na Ljubljanskem barju. Pri uresničevanju odvzema moramo strogo upoštevati spolno in starostno razmerje. Preseganje teh razmerij je dovoljeno samo v kategoriji ozimcev in lanščakov. Zaželeno je, da ti dve kategoriji predstavljata najmanj 50 do 60 odstotkov celotnega letnega odvzema. Pri tem se poudarja prednost odvzema ozimcev, ne glede na velikost in težo. V prihodnje naj bi se še odločneje posegalo tudi v starostno skupino lanščakinj in svinj 2+. Varovati pa moramo zlasti starejše svinje - vodnice tropa, ki uravnavajo odnose v tropu oziroma usmerjajo gibanje tropa.

Krmljenje divjih prašičev je strogo prepovedano povsod, kjerkoli prevladuje kmetijstvo, dovoljeno pa je izven teh območij in to le na točno določenih mestih ter s predvidenim načinom, vrsto in količino krmila. V našem lovišču sta taki lokaciji le dve. Nahajata se na gričevnatem območju najvzhodnejšega dela Polhograjskega hribovja, ki ga od barja loči avtocesta.

Zdravstveno stanje divjih prašičev se zakonsko nenehno in dosledno spremlja v vseh loviščih, kjerkoli se ta divjad zadržuje ali občasno pojavlja. Na vzorcih tkiva, odvzetih pri uplenjenih osebkih v našem lovišču, v zadnjih desetih letih ni bila ugotovljena nobena nevarna bolezen.

Poljski zajec

Tudi v našem lovišču, v nekaterih pa že veliko prej, se številčnost poljskega zajca počasi, a vztrajno znižuje ali pa dolgoročno niha. V nekoč z zajci bogatih loviščih je ta divjad postala prava redkost. Navkljub počasnemu nižanju številčnega stanja smo v primerjavi z večino drugih lovišč še vedno za to divjad zlata dežela - "eldorado."

Letna nihanja razmnoževanja zajcev na barju je dokaj odvisno tudi od količine letnih padavin in s tem povezanih spomladanskih in jesenskih poplav ter spomladanskih ohladitev. Dolgoročnejši vpliv na številčnost te male divjadi ima slejkoprej kmetijstvo. Njegovi negativni vplivi in učinki so že omenjeni pri opisovanju velike divjadi.

Na populacijo barjanskih zajcev so v preteklosti dokaj usodno vplivale bolezni, tako nalezljive (zajčja kuga), kot zajedavske. Že precej let v lovišču nismo odkrili primerov pogina, prav tako ni bilo pri uplenjenih zajcih opaznih kakršnihkoli znamenj bolezni.

Kolikšen vpliv na zajce imajo plenilci, je težko presojati. Če je teh več, so izgube najbrž večje.

Zanimiv je podatek, da je pred 50, 60 leti v našem lovišču številčnost zajca dokaj nihala. V nekem krajšem obdobju je bil odstrel precej skromen; 27 zajcev leta 1964. Takrat smo poskusili stanje popraviti celo z izpustom kupljenih zajcev. Kasneje smo ugotovili, da se to ni obneslo. Doživeli pa smo tudi leta, ko je skoraj vsak grm imel svojega zajca - leta 1989 je bilo tako odstreljenih 128 zajcev.

Najnazornejši pokazatelj stanja in nihanja številčnosti zajcev v lovišču skozi daljše obdobje, kar velja tudi za drugo divjad, je vsakoletni odvzem. Za zadnjih deset let je prikazan grafično in v preglednici (glej Odvzem divjadi), od leta 1964 do 1995 in od leta 1966 do 2005 pa v prejšnjih jubilejnih publikacijah.

Odkar je avtocesta obdana z zaščitnimi ograjami je naše lovišče razdeljeno na višinski (hribski) in nižinski del. Seveda so bile s tem sezonske selitve zajca, kot tudi druge divjadi z enega v drugi del lovišča prekinjene. V hribskem t. i. dolomitskem delu se je od tedaj številčnost zajca vztrajno zmanjševala. Z gotovostjo je mogoče trditi, da ga je tam ostalo samo še za vzorec. Prav zato je treba, ko govorimo o odvzemu zajcev v celotnem lovišču skozi daljše obdobje, vključiti tudi odvzem onstran avtoceste, ki je bil nekoč številčen, od dograditve avtoceste pa, kot rečeno, več kot skromen.

V hribskem predelu lovišča smo nekoč organizirali več uspešnih pogonov na zajca. Eden teh je bil v času martinovanja t. i. Martinova brakada. Udeležba na tem lovu je bila od nekdanj najštevilčnejša. Morda tudi zato, ker je po položitvi plena in pozdravu lovini vedno sledila bogata malica ob kozarcu mladega vina.

Od številnih hribovskih brakad, ki so bile bolj ali manj lovsko uspešne, pa so ostali žal le spomini. Ohranjamo le še Martinovo brakado, predvsem zavoljo tradicije, čeprav se zavedamo, da položitve plena skoraj zagotovo ne bo.

V lovski družini smo že pred leti sklenili, da zajcev v barjanskih osamelcih (hribčkih) ne lovimo. To so rezervati kjer se zajci običajno zatečejo na suho v obdobjih večjih spomladanskih in jesenskih poplav. Obenem so to območja, ki zajcem nudijo varna skrivališča in kjer jih najmanj vznemirjajo ljudje. Nekoč, več desetletij nazaj, so najuspešnejši lovi na zajca potekali prav v teh barjanskih hribčkih

Lisica

Številčnost lisic se v našem lovišču bistveno ne spreminja. Manjša odstopanja od povprečja zaznamo predvsem na osnovi števila odvzemov.

Letni odvzem načrtujemo pretežno na osnovi tistega iz prejšnjih let, ki pa ga je dovoljeno presežati navzgor za 100 odstotkov, navzdol pa za samo 3 odstotke.

Nihanje populacije lisic navzgor ali navzdol je v precejšnji meri odvisno od letne namnožitve malih glodavcev in mrhovine, ki so njihov osnovni vir prehrane. Prav gotovo posegajo tudi po podmladku srnjadi, zajca in fazana; koliko, lahko le ugibamo. Verjetno pa bo v prihodnosti lisicam prehranski konkurent zlati šakal, ki je prav tako v veliki meri prehransko odvisen od malih glodavcev. Bolezni se pri lisicah in tudi v našem lovišču pojavljajo dokaj ciklično, odvisno od populacijske gostote, okoljskih dejavnikov, selitve in prehranskih virov. Tudi pri tej divjadi povzroča znatne izgube promet, zlasti v nočnem času, ko je gibanje lisic po lovišču najintenzivnejše. Steklina, ki je neozdravljiva bolezen in se širi z ugrizi stekle živali, pretežno lisic, je bila v Sloveniji nazadnje ugotovljena pred več desetletji v Prekmurju. Ker je za ljudi smrtno nevarna, nenehno izvajamo preventivne ukrepe. Eden teh je obvezno oddajanje določenega števila uplenjenih lisic na preiskave. Drugi preventivni ukrep, ki se izvaja že vrsto let, pa je t. i. peroralna imunizacija lisic (cepljenje lisic z vabami, v katerih je cepivo). Poteka tako, da se iz letala, ki je v nizkem letu, po lovišču raztrese vabe za lisice. Te vsebujejo ampule z oslabljenim virusom stekline, ki ne more povzročiti bolezni, povzroči pa imunost. O datumu in predelu raztresanja vab po lovišču smo lovske družine in krajanji vedno predhodno obveščeni.

Jazbec

Odvzem jazbecev skozi daljše obdobje je dejanski pokazatelj, da je populacija te divjadi v našem lovišču dokaj uravnovešena. Jazbine se nahajajo zlasti na odcednem hribskem gozdnatem svetu onstran avtoceste in na obronkih barjanskih osamelcev: Plešivice, Zlatenice, Veličega vrha in Kostanjevice.

Iz kvote načrtovanega odvzema žal vsako leto nekaj jazbecev konča namesto pred puško pod kolesi avtomobilov. Vse take primere moramo namreč prišteti v določen letni odvzem.

Kuna belica in kuna zlatica

Obe vrsti kun sta v manjšem številu, a z naraščajočim trendom, prisotni tudi v našem lovišču. Kune belice, ki so številčnejše kot zlatice, se zadržujejo pretežno na obrobju barja v bližini naselij, zlatice pa pretežno v osrednjih delih lovišča, zlasti še v gozdnatih osamelcih.

Načrtovani letni odvzem je bolj simboličen in je skoraj praviloma manjši od števila na cestah povoženih osebkov.

Pižmovka

Ta tujerodni glodavec, ki izvira iz Kanade in Aljaske, se je na Ljubljanskem barju pojavil proti koncu 70. let prejšnjega stoletja. Po naselitvi se je pižmovka dokaj hitro razmnožila. Prisotna je bila v številnih pritokih in jarkih po vsem lovišču. Pred desetletjem in več je bila lovno zanimiva predvsem zaradi privlačnega načina lova in vrednosti kožuha. Že nekaj let po naselitvi je bila uvrščena med lovno divjad. Zanja sta od tedaj določena lovna sezona in lovopust, kakor tudi številčno dovoljen odvzem.

Odkar se je na Ljubljanskem barju naselila in razmnožila nutrija ali bobrovka, ki je prav tako invazivni tujerodni glodavec, se je število pižmovk drastično zmanjšalo. Nutrije, ki so neprimerno večje, so namreč pižmovkam teritorialni in prehranski konkurent.

Nutrija

Kot je omenjeno pri pižmovkah, so nutrije tujerodna invazivna vrsta glodavca (izvira iz Južne Amerike), ki se je pred kakšnim desetletjem po pobegu iz vzrejališča v Notranji Goricah razširila po celotnem lovišču. Nutrije se razmnožujejo zelo hitro, zato jih danes najdemo povsod, kjer je v jarkih stalna voda, zlasti pa v Ljubljani in njenih pritokih. Ker pri nas naravnih plenilcev nimajo, smo lovci tisti, ki posegamo v uravnavanje njene populacije.

Za te do 11 kg velike tujerodne glodavce ni določen lovopust, zato je odvzem v našem lovišču zelo številčen; v poprečju več kot 80 živali na leto. Navzlic temu se po naših opažanjih populacija nutrij bistveno ne zmanjšuje, kvečjemu se povečuje.

Pri nas je ta divjad nezaželena predvsem zaradi dokajšnje škode, ki jo povzroča na poljščinah, zlasti na koruzi. Še večjo škodo povzročajo nutrije s tem, da kopljejo obsežne luknje in rove, s čimer spodkopavajo ne samo brežino Ljublanice, ampak tudi brežine njenih pritokov in večjih izsuševalnih jarkov.

Odvzem teh velikih glodavcev skrbno evidentiramo. Evidenca odvzema je dokazilo, da si lovci prizadevamo vplivati na zmanjševanje škode od te nezavarovane tujerodne vrste.

Fazan

O d leta 1964, odkar v našem lovišču natančno spremljamo odvzem divjadi, je stanje glede fazana zadnjih pet let najbolj poraznih. Prav tako kot poljske zajce, smo tudi fazane še nedolgo nazaj srečevali na obhodih po vsem lovišču. Zlasti marca in aprila, ko je čas parjenja (kopčanja) fazanov, je njegovo značilno oglašanje skoraj zamrlo. Ni več let, ko smo ob zaključku lova položili desetine teh ptic. Med temi izstopata leti 1994 in 1995 (odvzem: 503 in 628 fazanov). Najslabši v vsej zgodovini družine pa sta leti 2010 in 2015 (odvzem: 30 in 37 fazanov).

V LD Brezovica se z vzrejo in dodajanjem fazanov v lovišče ukvarjamo že od leta 1962, kar je v preteklosti v določeni meri zagotovo prispevalo k večjemu odvzemu.

Odkar po novih zakonskih predpisih fazanov v lovišče v času lova ne smemo dodajati, smo se omejili le na spomladansko dodajanje manjšega števila odraslih fazank in nekaj fazanov iz umetne vzreje. Dodajanje večjega števila fazanov v tem času ni racionalno, saj sta preživetje in s tem odlov dokazano pičila.

Nova zakonodaja je z omenjenimi predpisi v določeni meri posegla tudi v zanimanje lovcev za intenzivnejšo vzrejo ter za lov priljubljene pernate divjadi.

Krmljenja fazanov v naravi nismo nikoli opustili, tudi tedaj ne, ko zakon tega ni opredeljeval kot dolžnost (39. člen). Za ta namen vsako leto porabimo več ton koruze, nekoč pridelane izključno na lastnih

njivah, zdaj tudi delno kupljene. S koruzo v zimskem času zalagamo številna krmišča. Ta so enakomerno razporejena po vsem lovišču, vendar vedno na določenih mestih, ki so registrirana v evidenci LUO Notranjske in izdelana tako, da se tam ne more hraniti srnjad.

Raca mlakarica

Glavna vodna površina Ljubljanskega barja je Ljubljanica. V njo se izlivajo številni manjši pritoki in izsuševalni jarki, kar v celoti predstavlja dokaj idealne razmere za preživetje in valjenje rac ter drugih vodnih in obvodnih ptic. Barje je zlasti v času jesenskih poplav začasno prebivališče velike množice rac selivk. Takrat je za lovce pravi užitek opazovati njihove večerne prelete in spuščanje na vodno gladino. Lov v času preletov je svojevrsten, dogaja se v somraku, brez premikanja, med čakanjem, nikakor pa ni dopusten brez šolanih in preiskušanih psov za vodno delo.

V naši lovski družini imamo za družinski logo raco mlakarico, saj je mokrišče Ljubljansko barje predvsem račje lovišče. Prav zato smo že od nekdaj razmišljali, da bi race tudi vzrejali. To zamisel smo leta 1988 tudi uresničili. V bližini lovske kočice smo poglobili zamočvirjen teren z nizko talnico in s tem pridobili manjše jezerce - račjak. Že v prvih letih, ko je njegovo brežino preraslo obvodno rastlinje, so na njem že valile prostoživeče race. Vsa leta zatem dodajamo v bajer nekaj tednov stare račke iz umetne vzreje in jih potem tudi krmimo. Ko odrastejo, jih večina naš bajer zapusti, nekaj pa jih v njem ostane, tam prezimuje in spomladi gnezdi.

Bajer - račjak, ki je v bližini lovske kočice, omogoča neposredno opazovanje in spremljanje vzletanja mlakaric ter njihovo kroženje preden se spustijo na vodno gladino. To je poezija narave, ki se je moramo zavedati in jo varovati.

Razen v našem bajerju, v prosti naravi rac ne krmimo, saj je to zaradi naravnih danosti na barju povsem nepotrebno.

Odvzem mlakaric v zadnjem desetletju uravnavamo skladno z lovsko zakonodajo in večinoma tudi načrte odvzema redno uresničimo. Zanimivo se je ozreti na gibanje odstrela v preteklosti: najmanjši so bili v letih: 1960 (2 raci), 1962 (2), 1971 (3) in 1972 (2). Do leta 1988 je

odvzem nihal, vendar je bil ves čas v porastu. Zelo številčne odvzeme smo dosegli po letu 1992 (136), 1993 (222), 1994 (468) in 1995 (382). V preglednicah so bili odvzemi prikazani v prejšnjih publikacijah družine. Tako velike razlike v odvzemih rac v določenih obdobjih je težko pojasniti za več desetletij nazaj. Najbrž so bila nekoč za race bolj »suha« in bolj »mokra« leta, pa tudi zanimanje lovcev za lov na to malo vodno perjad najbrž ni bil vedno enak.

Sraka, šoja, siva vrana, krokar

Števílo srak in šoj se po splošni presoji bistveno ne spreminja. Nekoliko drugače se dogaja s sivo vrano, ki je v številčnem in prostorskem razširjanju. Zelo se je razširila ne le na podeželju, ampak v zadnjem desetletju tudi po predmestjih in mestih parkih. Največ jih srečujemo ob smetiščih, tudi ob Ljubljanskem odlagališču Barje, ki meji na naše lovišče.

Vrane povzročajo precejšnjo škodo na kmetijskih površinah, zlasti na spomladanskih posevkih žitaric in koruze. Ker so iznajdljive vsejede plenilke, prav gotovo povzročajo neugotovljivo škodo tudi na mali divjadi, zlasti po skotitvah in valjenju.

Preveliko številčnost vran poskušamo v našem lovišču omejiti tudi s čedalje večjimi odvzemi. Že nekaj let zapovrstjo naslavljamo prošnje odgovornim ustanovam (MKGP in MOP), da nam dovolijo izredni predčasni lov na sivo vrano, da zmanjšamo škodo.

Loviti jih je dovoljeno le na vnaprej določenih predelih lovišča. V preteklosti, pred 40, 50 leti, smo številčnost vran v lovišču omejevali z uničevanjem gnezd v času valjenja in tudi z zastrupljanjem. Seveda to v današnjem času ni več etično sprejemljivo.

Krokarji so trajno zavarovana vrsta ter ne sodijo v kategorijo divjadi. Nekaj zadnjih let pa so v večjem številu prisotni na in ob Ljubljanskem smetišču Barje. To je razumljivo, saj jih, prav tako kot vrane, privablja ostanki odvržene hrane.

Krokar povzroča škodo s predvsem s kljuvanjem bal silazne krme. Kot vsejdec pa uspešno pleni tudi mladiče male divjadi, s čemer zmanjšuje njen letni prirastek.

Divja mačka

Divja mačka, ki sodi med male zveri, je bila nekoč dokaj stalni in razmeroma številčni prebivalec našega lovišča. Zadrževala se je pretežno v gosti podrasti na brežinah Ljubljance in na barjanskih osamelcih.

V času, ko zanjo ni bil predpisan lovopust, so divje mačke občasno končale kot trofejna divjad. Od leta 1993 je z uredbo kot redka vrsta popolno zavarovana. Zadnja je bila v našem lovišču uplenjena leta 1984.

Medved, volk, ris

Te zveri v lovskem smislu štejemo med naše velike zveri, ki so zavarovane in jih ne obravnavamo po merilih, ki veljajo za divjad. Za njihov odvzem je predpisan poseben postopek. V bližnji preteklosti pa so se, čeprav zelo redko, predvsem medved, pojavljale tudi v našem lovišču; včasih posamično ali pa samica z mladiči. Medvedi se v zadnjem času pojavljajo vsako leto in lovska družina je v letih 2005 in 2006 dobila dve odločbi za odstrel, ki sta bili obe uresničeni. Ker gre v primeru medveda za nevarne zveri, ki lahko povzročijo znatno škodo na poljščinah, drobnici, čebelnjakih, morda tudi na človeku, je za morebiten posamezni odvzem potrebno predhodno pridobiti mnenje lovske inšpekcije, ZGS, OZUL-a Notranjske in odločbo MKGP.

Premoženje lovske družine Brezovica

Pomembno premoženje družine predstavljata dve lovski koči. Večja je v Podplešivici, manjša v Legarici.

Koča v Podplešivici, po domače v Vokah, je bila v prvotni izvedbi zgrajena leta 1989 in sicer na zemljišču, pridobljenem z zakupno pogodbo sklenjeno s Skladom kmetijskih zemljišč in gozdov RS št.14150-514/94. Velikost parcele je bila 200 m². Dovoljenje za gradnjo (pridobljeno od občine Vič) je bilo izdano za manjši objekt, ki je bil namenjen skladiščenju krme za divjad. Mi smo na tej osnovi zgradili prvo lovsko kočo tlorisne velikosti 4,40 x 4,20 (18,48 m²). Nahajala se je v katastrski občini Brezovica, na južnem delu parcele 2809/1, Plešivica Voke. Leta 1999 smo jo priključili na javni vodovod in električno omrežje.

Otvoritev prve lovske kočice dne 24.9.1989

Med letoma 2001 in 2003 smo staro kočico deloma porušili ter na istem mestu po dveh letih intenzivnega dela dogradili sedanjo. Ta je večja, prostornejša in bolj funkcionalna. Svečano smo jo odprli 28. 12. 2003. V prenovo kočice je ogromno dela vložila peščica članov, med katerimi sta izstopala tedanji starešina Miloš Sojer in Roman Bokavšek. Leta 2004 smo v kočico vgradili centralno ogrevanje, k čemur je največ prispeval Miro Severkar. Že za gradnjo prvotne lovske kočice nismo pridobili ustreznih dokumentov, nismo jih imeli tudi za nadomestno gradnjo oz. širitev prejšnje v sedanjo. To pomanjkljivost je uspel z veliko mero iznajdljivosti in prizadevnosti rešiti starešina družine Marko Bojc. Listine je začel urejati praktično iz nič. Najprej je bilo potrebno z nakupom pridobiti zemljišče, na katerem stoji kočica. To je bilo z denacionalizacijo vrnjeno prvotnim lastnikom – slovenskim izseljencem, ki živijo v Kanadi. Šele leta 2011 smo uspeli od njih odkupiti celotno parcelo: 3 ha zemljišča. V nadaljnjem postopku je bilo potrebno pridobiti osem različnih soglasij, izdelati arhitekturni in gradbeni načrt objekta ter priložiti še druga soglasja, med njimi tudi soglasje vseh lastnikov sosednjih parcel. Pri tem je nastopila težava. Eden od njih, sicer naš član, zaradi nasprotovanja tega dokumenta ni podpisal. S tem se je ves postopek zavlekel. Ko pa je bila tudi ta težava odpravljena, smo leta 2014 objekt legalizirali. Z legalizacijo smo pridobili hišno številko: Podplešivica 2, ki je po novem tudi naslov lovske družine.

Dograjena koča v Vokah

Nekaj osnovnih podatkov o koči: tloris 9,6 x 8,4 m. Poleg pritličja ima koča tudi veliko uporabno podstrešje. Prostori v pritličju: soba 40 m², kuhinjska niša 5 m², pisarna 5 m², majhna predsoba (vetrolov) in WC. Stranski vhod vodi v del koče, kjer se nahaja hladilnica z majhnim predprostorom v skupni izmeri 12 m². Večji del podstrešja (44 m²) je prirejen za družabna srečanja, manjši del pa je razdeljen na 11 m² za kurilnico in shrambo ter 13 m² za sobo z ležišči.

Koča v Legarici je s priključitvijo LD Vič k LD Brezovica prešla v lastništvo LD Brezovica. Locirana je na Cesti v Legarico 27/a, občina Vič. Kratka zgodovina koče: leta 1990 je SCT Ljubljana Lovski družini Vič podarila lesen objekt, ki so ga člani po predhodni odobritvi lastnika zemljišča (Ljubljanske mlekarnе) prenesli na sedanjo lokacijo. Ljubljanske mlekarnе so Lovski družini zemljišče odstopile za dobo 30 let.

Koča v Legarici

Nekaj osnovnih podatkov o koči: parcelna št. 2355/2 in 2356/2. Kataster K.O. Dobrova. Lastnik zemljišča: Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov RS. Tloris koče je 9,6 x 8,4 m.

Člani LD Vič so takoj po pridobitvi zemljišča pripravili betonski temelj (8,80 x 6,30 m) za prenos lesenega objekta. Kasneje so na njegovem zahodnem delu dogradili zaprt prostor za piknike (tloris 6,5 x 6,5 m), ter shrambo za drva (2,90 x 1,70 m).

V koči je 6 x 6 m velik prostor, t.i. sejna soba. Iz tega prostora se pride v toaleto in majhno priročno kuhinjo. Na zunanjem delu koče je vhod v hladilnico za začasno shranjevanje uplenjene divjadi. Od zunaj je tudi vhod za vstop v kurilnico. Koča je priključena na električno omrežje. Pitno vodo so napeljali v objekt iz talne vrtine, stroške pa si delijo z lastnikom sosednje stavbe. Neposredno pred priključitvijo k LD Brezovica so v koči uredili ogrevanje na olje. Za ta namen so naredili kurilnico (6,60 x 2 m), v kateri sta shranjeni peč in cisterna.

Drugo nepremično premoženje

1. Ob lovski koči v Vokah (Podplešivica 2) se nahajata dva manjša objekta - lopi. Ena je zidana (3,01 x 4,2 m), druga pa lesena (2,88 x 4,00 m). Prvo uporabljamo kot shrambo, drugo pa za skladiščenje drv za kurjavo. Obe sta registrirani v zemljiški knjigi.

2. Nedaleč od lovske kočice ob umetnem jezeru za vzrejo rac stoji kozolec doplar z zaprtim podstrešjem in betonsko podlago. Člani so ga zgradili na družinski parceli leta 1994. Uporablja se predvsem za shranjevanju krme za zimsko krmljenje divjadi, občasno tudi za druge namene.

Kozolec

3. Na naši zemljiški parceli ob kozolcu, veliki 7.540 m², ki smo jo kupili leta 1993, smo leto pozneje zgradili 10 x 50 m veliko oboro za vzrejo fazanov. Zraven nje je lesena lopa namenjena nastanitvi komaj izvaljenim fazanom »kebčkom« pred izpustom v oboro. Tako kozolec kot lopa imata napeljšano pitno vodo in elektriko.

Voljera

3. Umetno jezero (bajer) površine 2,6 ha smo pridobili s poglobitvijo zamočvirjenih tal leta 1988. Celotno površino smo dobili v uporabo s posebno pogodbo, ki jo je lovska družina sklenila s Skladom kmetijskih zemljišč in gozdov RS za dobo 20 let, z avtomatičnim podaljšanjem. Bajer je namenjen vzreji divjih rac, naseljen je tudi z ribami, zlasti krapi in ščukami.

Račke v našem bajerju

4. Lovska družina je lastnik zemljiških parcel (njivskih, travniških in pogozdenih) v skupni površini 66.260 m². Uporabljamo jih za pridobivanje krme za zimsko krmljenje ter kot zatočišče (skrivališče) za divjad (remize). Pri odkupu zemljišča za lovsko kočjo od nekdanjih razlaščenecv smo ob parceli za lovsko kočjo odkupili tudi del pogozdenega hribčka (Malinski vrh) površine 31.787 m².

5. Za potrebe divjadi (prehranske, remize) ima družina s privatnimi lastniki sklenjenih nekaj najemnih pogodb za 59.530 m² zemljišč.

Lovske naprave

V lovišču oskrbujemo 21 solnic namenjenih parkljarški divjadi. Zaradi opazovanja in pravičnega odvzema imamo po lovišču ustrezno razporejenih veliko oštevilčenih opazovalnic (prež), med temi 15 prostostoječih. Za zimsko krmljenje male divjadi je v prostor umeščenih 16 stalno oskrbovanih krmišč. V bregovitem delu lovišča pa sta dve t.i. privabljalni krmišči za divje prašiče.

Družabno življenje

Že naziv »lovska družina« pove, kakšen je naš medsebojni odnos. Zgradimo ga po vzorcu družinske skupnosti, ne pa po shemi klasičnih društev. Pomembne so nam zlasti vrline tovarištva, privrženosti matični družini, medsebojne enakopravnosti in enakovrednosti, skupnega prizadevanja za doseganje načrtovanih ciljev in še marsičesa, kar velja za sožitje v skupnosti. Tudi hierarhija v lovskih družini ni takšna kot je v klasičnih društvenih organizacijah. Imamo starešino in ne predsednika, torej prvega med enakimi in ne nadrejenega. Člani družine se med seboj tikamo, starostnim in poklicnim razlikam ter stopnji izobrazbe navkljub. Našo drugačnost od klasičnih poklicnih in nepoklicnih društev dokazujemo tudi s tem, da poudarjamo to, da smo »zelena bratovščina«. Tudi v našem krovnem zakonu je medsebojni odnos uravnan v smeri tovarištva, enakopravnosti in enakovrednosti.

Družina brez doma je še vedno družina, vendar selitvena - nomadska. Takšna je bila tudi naša do izgradnje skromnega doma, lovske kočice, leta 1989. Do takrat smo se sestajali in organizirali družinske proslave v vaških gostilnah. V tistih časih so na enak način delovale številne druge lovske družine, tudi Viška, zato priložnostno še vedno slišimo: »Lovci greste domov skozi gostilno.«

Po dograditve prve skromne lovske kočice se je naše družabno življenje formalno nekoliko spremenilo. Lahko smo se sestajali kadarkoli, ne da bi nas motilo gostilniško vzdušje. Pričeli smo prirejati družabna srečanja tudi s partnerkami in partnerji. Za ta namen smo ob koči zgradili velik, pokrit žar in manjše plesišče na prostem, pa skromni bife, ki je vedno dobro založen. Vse to je ustvarjalo priložnost za spontano navezovanje stikov s kmeti, ki imajo v lasti ali najemu zemljišča v našem lovišču. Sprva so prihajali posamično kot znanci in prijatelji članov, potem smo nekatere na naše piknike vabili. Ob teh priložnostih je marsikdaj stekel pogovor o naših aktivnostih v lovišču in naših medsebojnih odnosih. Da bi te odnose še poglobili in pritegnili k pogovorom še več kmetov, smo pred leti pričeli ob lovski koči prirejati piknike na prostem prav zanje. Sčasoma so postali jesenski pikniki s kmeti naš vsakoletni osrednji družabni dogodek. Obisk je vedno zelo številčen, za vzdušje poskrbimo s pestro pogostitvijo in z nagradnim družabnim tekmovanjem -

streljanjem v slepo tarčo. Včasih piknik popestrimo tudi z glasbo. Da bi ohranili dobre odnose s kmetovalci, številne v predbožičnem času obiščejo naši člani ter jim v imenu lovske družine izrečejo čestitke in izročijo lovski koledar.

Piknik s kmeti

Na drugo mesto po družabnem pomenu razvrščamo vsakoletni »lovski krst«. Organiziramo ga v decembru ter s tem zaključimo lovno sezono.

Pred razširitvijo oz. dograditvijo stare lovske kočje leta 2003, je lovski krst večinoma potekal na prostem. Od tedaj pa obred opravimo na prostem, pred domom, potem pa se zberemo v toplem lovskem domu, ob obloženih mizah in raznovrstni pijači. Krščencu ali krščencem podpišemo palico oz. palice krsta ter si v prednovoletnem vzdušju izmenjamo lovske želje za zdravje in ravne cevi v prihodnjem letu.

Lovski krst

Družabno življenje v družini je postalo še pestrejše, odkar smo lovsko kočo razširili in posodobili. Zlasti pride prav to, da se je članstvo povečalo s pridružitvijo članov bivše LD Vič.

Razlog našega druženja ni samo lov, čeprav je to naš osrednji motiv. Redno se srečujemo na letnih občnih zborih in posvetih, mesečno na sestankih upravnega odbora ter občasno na delovnih akcijah. Tradicionalna so postala tudi nedeljska srečanja najbolj privrženih članov, ki se dobivajo pred lovskim domom ne glede na letni čas in tudi izven lovne sezone.

Priložnost za družabnost so nenazadnje uplenitve večje velike divjadi. Takrat se zberemo na zaužitju cvrčka ter uplenitelju čestitamo k lovskemu blagru.

Po zaključenih jesenskih nedeljskih lovih se večina udeležencev vrne v lovski dom. Če se prijavimo za malico, gospodar lovske kočice navadno pripravi kuhano kranjsko klobaso, ki po naporni hoji po barju še kako tekne.

Tradicionalna je tudi Martinova brakada. Kar pomnijo najstarejši lovci, se je vedno odvijala na istem območju - na obronkih Brezovškega hriba. Domačini nas vedno pričakajo in pogostijo. Ob zaključku lova, po pozdravu lovini, vedno sledi lovska malica.

Med družabnost v lovski družini sodijo tudi delovne akcije. Večinoma so načrtovane v spomladanskem času, po potrebi pa kadarkoli. Zberemo se in poleg tega, da kaj postorimo, imamo tudi veliko priložnosti za pogovor. Vedno pa jih zaključimo z nadomestitvijo med delom izgubljene tekočine.

*Delovna
akcija*

Družabnost in pripadnost svoji lovski družini izražamo tudi s tem, da ne pozabljamo na rojstne dneve svojih članov. Ob teh priložnostih družina vsem članom pošilja voščilnice z motivom naše najštevilčnejše divjadi – srnjadi – ter izreka lepe želje z obveznim »Dober pogled«.

V družini ne pozabimo na svoje člane tudi tedaj, ko jih moramo pospremiti v večna lovišča!

Žal je pri opisovanju družabnega življenja v lovski družini treba omeniti tudi to, da nismo vsi enako privrženi načelom lovskega tovarštva. Manjše število članov je žal med nami prisotno le enkrat ali dvakrat na leto ali pa še to ne! Če gre za starejše člane ali tiste, ki imajo zdravstvene težave, je to opravičljivo. So pa žal tudi posamezniki, ki zaradi različnih osebnih razlogov krnijo ugled lovskega tovarštva! Verjetno naša lovska družina glede tega ni izjema.

Lovska kinologija

Ali nekaj o lovskih psih v naši lovski družini. Ozirati se nazaj na preteklo desetletno obdobje življenja in delovanja lovske družine ne da bi omenili naših štirinožnih spremljevalcev na lovih bi bilo nekoliko okrnjeno. Lovišče, ki ga upravljamo, je večji del nižinsko, zato ga naseljuje pretežno poljska divjad. Za nižinski lov so kot vemo najbolj uporabni lovski psi ptičarji in šarivci. Prav ti pa so v naši lovski družini najbolj priljubljeni in tudi najštevilčnejši. Posameznim našim članom so k srcu prirasle tudi nekatere druge pasme lovskih psov, zlasti jamarji, dolga leta nemu članu tudi krvosledec.

Ta čas imamo v družini 25 šolanih lovskih psov: 15 ptičarjev, 5 šarivcev in 4 jamarje in mlado bavarsko barvanko.

Vse dolžnosti vodnika lovskega psa, kakor tudi njegove pravice pri lovu, imamo natančno opredeljene v družinskem Kinološkem pravilniku.

Naš veljavni Zakon o divjadi in lovstvu v 43. členu pod točko 4 določa: »Pri lovu se smejo uporabljati samo lovski psi; pri lovu na malo poljsko divjad pa je obvezno uporabljati vsaj enega lovskega psa.« Ta določila v naši lovski družini uveljavljamo dosledno že od ustanovitve, vendar ne zaradi zakonskih določil, marveč in predvsem zato, ker je lov z

izšolanim in preiskušeni psom pravičen, na poseben način doživet in nenazadnje bistveno bolj uspešen.

Kolikšna je vsakoletna udeležba vodnikov s šolanimi psi na poljskih lovih je razvidno iz podatkov navedenih v letnih razporedih jesenskih lovov. Vodniki s psi so enakomerno razporejeni po lovnih skupinah. Leta 2006 smo imeli tri lovne skupine in šest vodnikov s šolanimi psi za poljsko delo, eno leto kasneje pa že osem takih psov. Leta 2010 smo oblikovali štiri lovne skupine, ker smo imeli že 12 vodnikov s psi, ki so bili šolani in uradno preiskušeni za poljsko delo.

Med člani lovske družine imamo ne le vodnike, ampak tudi rejce lovskih psov ter tri kinološke sodnike: enega za ocenjevanje zunanosti in dela ptičarjev, enega za ocenjevanje dela ptičarjev in enega za ocenjevanje telesne oblike vseh pasem ptičarjev.

Nekateri naši člani so bili ali so še vedno zelo aktivni v kinoloških društvih: opravljali so ali pa še opravljajo različne funkcije, udeležujejo se različnih kinoloških prireditev in s svojimi psi dosegajo vidne rezultate. Naša vzrediteljica in vodnica kratkodlakih ptičarjev Nataša Gederer je leta 2007 s svojo psico na memorialnem tekmovanju Bogdana Sežuna (ŠPP) zasedla prvo mesto. Vjekoslav Simčič je bil deset let predsednik Kluba ljubiteljev psov jamarjev (1992–2002) in je njegov častni član. Nenazadnje je treba omeniti, da so nekateri med nami nosilci številnih kinoloških odlikovanj, tudi najvišjih, že iz časa nekdanje skupne in sedanje države.

Lovišče, katerega upravljamo, je bilo v preteklosti in je še vedno poligon različnih lovsko-kinoloških prireditev. Ena vidnejših je bila leta 1988, Jugoslovanski šampionat psov jamarjev. Od leta 2001 do leta 2011 smo gostili jesenske vzrejne preglede z vzrejnimi preizkušnjami jazbečarjev, nekaj let tudi terierjev. Leta 2014 nam je Klub ljubiteljev psov jamarjev za dolgoletno sodelovanje izročil plaketo kluba.

Od leta 2006 LKD Ljubljana organizira v našem lovišču vsakoletne preiskuse naravnih zasnov (PNZ) in različne uporabnostne preiskušnje, izmenoma za ptičarje in šarivce, v zadnjih letih tudi za prinašavce (retrieverje) ter jesenske preizkušnje ptičarjev.

Tekmovalno lovsko strelstvo je v naši lovski družini povsem zamrlo. V okviru nekdanjega LGO Dolomiti smo imeli uspešno ekipo. Sedanji referent za strelstvo Klemen Juvančič poskuša ponovno obuditi tekmovanje s šibernico in organizira udeležbe na družinskih tekmah. Udeležba je majhna, a je spodbudna, saj se tekem udeležujejo mladi oz. mlajši lovci.

Vsako leto redno opravljamo preizkus pušk risanic in kratkocevnega orožja, kar je pogoj za izvajanje lova v lovni sezoni. Tu je udeležba skoraj polnoštevilčna in tudi strelski rezultati so odlični. Redko se zgodi, da kdo ne opravi preizkusa že prvič. Zaradi zakonodaje o streliščih, ki postavlja lovcem težke pogoje, izvajamo preizkus na strelišču na Rudniku (Javni zavod Šport Ljubljana).

V letu 2015 sta bila organizirana tudi dva treninga streljanja na glinaste golobe in strelska tekma tekmovalcev LD Brezovica na strelišču LD Višnja gora. Tekmovalcev je bilo povprečno 10. Eno serijo glinastih golobov je vsakemu sodelujočemu plačala naša lovška družina. Na tekmovanju je prvo mesto zasedel in zlato odličje prejel Janko Gutnik s 16 golobi, drugo mesto in srebrno odličje Matjaž Šturm s 15 golobi, tretje mesto in bronasto odličje, takrat še naš pripravnik, Žan Krizmanič z 9 golobi – za to mesto se je v zanimivem strelskem obračunu in v zelo izenačenem streljanju potegoval starejši član Jani Mravlje.

*Zmagovalci
leta 2016*

V letu 2016 je bila organizirana druga vadbena tekma v streljanju na glinaste golobe. Tudi ta vadbena tekma je bila zelo zanimiva. Prvi je bil Primož Fleischman s 13 golobi, drugo mesto pa sta si delila Marko Bojc in Klemen Juvančič, vsak s po 12 sestreljenimi golobi.

Nekaj tehtnih navedkov

1. ZAPRISEGA SLOVENSKEGA LOVCA

Pri posegu v naravo bom uresničeval načelo trajnostne rabe. Lovil bom zakonito, po strokovnih smernicah in lovsko pravično ter v skladu z notranjo etično kontrolo. Spoštoval bom odločitve lovske organizacije in si prizadeval za ugled lovstva ter za lovsko tovarištvo. Ohranjal in širil bom lovsko kulturo ter utrjeval narodno in naravovarstveno zavest.

2. IZ ETIČNEGA KODEKSA SLOVENSКИH LOVCEV

11. člen: Lovec naj bo častna oseba in temu primernega zunanjeja in notranjega obnašanja, z odgovornim ravnanjem do narave, divjadi, družbenega okolja, do lastnikov ali upravljalcev zemljišč in gozdov ter do svojih lovskih tovarišev.

18. člen: Lovci so si med seboj lovski tovariši ne glede na narodnost, vero, raso, družbeno vlogo in položaj ali politično opredelitev.

Lovec je do lovskega tovariša pošten in ne sme dopustiti, da bi materialne koristi vplivale na ravnanje do drugih lovcev in na ravnanje do divjadi.

3. EVROPSKE RAZISKAVE O POMENU LOVSTVA ZA BIOTSKO RAZNOVRSTNOST

Ali lahko lov živali resnično prispeva k ohranjanju prostoživečih živali, s ciljem varstva biotske raznovrstnosti? Na prvi pogled se zdi lov kot metoda za ohranjanje biotske raznovrstnosti kot očitno protislovje.

Vendar je trajnostno rabo prostoživečih živali ratificirala že Konvencija o biotski raznovrstnosti (CBD) kot osrednji način za ohranjanje biotske raznovrstnosti/pestrosti. To je razprava, ki ima veliko političnega in etičnega naboja! (Vir: Zlatorogov zbornik LZS, Letnik/volumen I, št. 1.str. 36, 2012)

4. Lovski nagon ni pri vsakem človeku enako ohranjen. Pri manjšem odstotku pa je tako močan, da jim je tako rekoč »usojeno« postati lovec. Pri veliki večini pa je ta nagon že opešal; pri mnogih tako močno, da lovce in lov gledajo samo še s prezirom. (Vir: Učbenik za lovske čuvaje »Uvod v lovsko etiko« LZS 1978 Janko Perat; str.67)

5. DOKUMENT OZN O ŽIVALIH, SVETOVNA DEKLARACIJA O PRAVICAH ŽIVALI

V prepričanju, da ima sleherni žival svoje pravice in da zanikanje teh pravic vodi človeka do tega, da dela zločine proti naravi in proti živalim, v prepričanju, da je spoštovanje načela, da imajo vse živalske vrste pravico do življenja, temelj sožitja človeka na Zemlji, v spoznanju, da je človek že ničkolikokrat z genocidom, iztrebljanjem mnogih živalskih vrst prekršil in še krši to sožitje v lastno škodo in v prepričanju, da človekovo spoštovanje živali samo utrjuje njegovo spoštovanje v drugega človeka in da se mora zato človek že od otroštva naprej učiti živali opazovati, razumeti, spoštovati in ljubiti.

Člen 3: Nobena žival ne sme biti izpostavljena trpinčenju ali izkoriščanju. Če je že usmrtitev nujna, jo je treba izvesti hipoma, brez bolečin in mučenja;

Člen 13: Z mrtvo živaljo je treba ravnati spoštljivo!

6. Projekt: LJUBLJANSKO BARJE

OSEBNA IZKAZNICA:

Velikost okrog 160 km²

Nadmorska višina (brez osamelcev): 287-290 m

Obseg/raba površin:

- travniki	55%
- njive	25%
- gozdovi	10%
- grmišča	5%
- naselje	5%

(Vir: Društvo za opazovanje in preučevanje ptic Slovenije 1998)

Rešimo Ljubljansko barje

Rešitev Ljubljanskega barja in ohranitev njegovih naravnih vrednot je še mogoča kljub vsem grozečim in že izvedenim uničevalskim posegom. Za ohranitev te kulturne krajine z njenim zelo bogatim rastlinstvom in živalstvom moramo skrbeti predvsem ljudje, ki na njem živimo in na takšen ali drugačen način pobiramo njegove sadove. Ko smo na barju zaradi poljedeljskih opravil ali na rekreacijskih sprehodih, poskušajmo da ne prizadanemo njegove krhke rastlinske in živalske združbe. Živalstvo barja je najbolj ranljivo v mesecih maj, junij in julij, ker tedaj poljske ptice gnezdiijo in valijo, srne in zajklje kotijo ter spravljajo na svet svoj nebogljen naraščaj. Če tedaj barje na kakršenkoli način vznemirjamo, ptice zapustijo gnezda, srne in zajklje pa svoj zarod. Živalstvo najbolj prizadene prva košnja, ko noži motornih kosilnic razcefrajo gnezda, pogosto pa tudi valeče kure, komaj poležene srnje mladiče in zajčke pa usmrtijo. Kosec, ki ne želi za seboj pustiti takega prizora, naj pred košnjo prehodi travnik ter najdena gnezda in položaj srninih mladičev označi z vejami, ki se jim s kosilnico izogne. Veliko škodo lahko povzročimo divjadi tudi z vznemirjanjem, če naši rekreativni sprehodi potekajo vse počez. Ko odženemo valečo kuro iz gnezda, se ta le poredko vrne nanj. Če se dotaknemo srninega mladiča, bomo na njem zapustili človeški vonj, ki povzroči, da ga srna več ne sprejme. Valeči in koteči se divjadi so posebno nevarni psi, ki jih peljemo po barju brez povodca. Tudi če so zelo miroljubni, jih med tekanjem sem in tja privabi vonj divjadi, ki v njih zdrami lovski nagon. Izogibati bi se morali tudi vožnje s kolesi in motorji izven utečenih poti, ker divjad s tem vznemirjamo in povzročamo njihovo brezglavo bežanje.

Vsakdo od nas in vsi skupaj se moramo obnašati do Ljubljanskega barja obzirno in spoštljivo. Ohranimo ga zanamcem takšnega, kot smo ga podedovali od naših prednikov ali še boljšega!

Častni člani

Zap. št.	Priimek	Ime
1	ČERNE	ALOJZIJ
2	SCHWEIGER	LUDVIK

Zap. št.	Priimek	Ime
3	SIMČIČ	VJEKOSLAV
4	VUGA	ALEKSANDER

Redni člani leta 2016

Zap. št.	Priimek	Ime
1	AVSEC	OLIVER ml.
2	BAGARIČ	STJEPAN
3	BARIČ	JURIJ
4	BOJC	JURIJ
5	BOJC	MARKO
6	BOKAVŠEK	ALENKA
7	BOKAVŠEK	ROMAN
8	BROLIH	ROBERT
9	BURGER	TOMAŽ
10	ČASAR	FRANC
11	ČERNE	JANEZ
12	ČUDEN	ROŽLE
13	ČUDEN	STANISLAV
14	ČUDEN	VIKTOR
15	DOVGAN	STANISLAV
16	DOVJAK	BOJAN
17	ĐOGIĆ	ISMET
18	FIŠTER	STANISLAV
19	FLEISCHMAN	PRIMOŽ
20	GEDERER	NATAŠA
21	GOSTIŠA	FRANČIŠEK
22	GRAPAR	STANISLAV
23	GUTNIK	JANKO
24	HALER	ALBIN
25	HRIBAR	HINKO
26	ILEŠIČ	JANEZ
27	JAPELJ	FRANC
28	JESENKO	FRANC
29	JUVANČIČ	KLEMEN
30	KAJSNER	MILAN
31	KERŠMANC	JANEZ
32	KONČAN	FRANC
33	KOS	MATEVŽ
34	KOS	TANJA
35	KRIZMANIČ	JURE
36	KRIZMANIČ	ŽAN
37	KRŠLIN	JANEZ
38	LAZARINI STUPICA	KRISTINA
39	LEBEN	SREČKO

Zap. št.	Priimek	Ime
40	LESKOVIC	BORIS
41	LEVAČIČ	MIHA
42	LUKANOVIČ	ANDREJ
43	MAZOVEC	MOJMIR
44	MELE	MIHA
45	MILENKOVIČ	MILE
46	MRAVLJE	DRAGO
47	MRAVLJE	JANEZ
48	NOVAK	VIKTOR
49	ODER	DRAGO
50	OZIMEK	ANTON
51	PEČAR	ZDRAVKO
52	PERKO	BOJAN
53	PETERNELJ	JOŽE
54	PETKOVŠEK	PETER
55	PIŠEK	ALEKSANDER
56	PIŠEK	MILAN
57	PIŠEK	MILAN ml.
58	PLEŠKO	MELHIOR
59	PUC	ANDREJ
60	PUC	MIRKO
61	SEVER	ECIJO
62	SEVER	FRANCE
63	SEVERKAR	MARTIN
64	SEVERKAR	MIRKO
65	SKODLAR	STANISLAV
66	SOJER	MARK
67	SOJER	MILOŠ
68	STUPICA	IGOR
69	SUMINA	MLADEN
70	ŠTIMAC	MILENKO
71	ŠTURM	MATJAŽ
72	ŠUŠTERŠIČ	GREGOR
73	TRČEK	DRAGO
74	TRPLAN	DRAGO
75	TURK	FRANC
76	TUŠAK	ZDENKO
77	VERŠIČ	MARIJA
78	ŽEMVA	ALEŠ

Seznam članov LD Vič od 1945 do 2004

Ime	Priimek	Leto rojstva	Vstop v LD	Izstop
Tone	Šušteršič	1913	1945	med 1962-69
Franc	Avčin	1910	1947	1976
Janez	Bogataj	1919	1947	2004
Pavel	Bojc	1921	1947	1997
Vili	Breceljnik	1919	1947	1990
Peter	Fabiani	1923	1947	1990
Saša	Kovač	1906	1947	1977
Avgust	Legiša	1896	1947	med 1985-89
Jan	Lokovšek	1913	1947	1990
Bogdan	Sežun	1912	1947	1973
Mirko	Teršan	1917	1947	1990
Tone	Bergman	1906	pred 1957	/
Igor	dr. Tavčar	1899	pred 1957	med 1962-69
Maks	Jelenc	1877	pred 1957	/
Mirko	Kambič	1900	pred 1957	1975
Milivoj	Levstek	1896	pred 1957	/
Leon	Pfeifer	/	pred 1957	/
Vladimir	Pleničar	1907	pred 1957	med 1962-69
Leopold	Steiner	1901	pred 1957	1979
Igor	Tavčar	/	pred 1957	pred 1970
Josip	Vončina	1892	pred 1957	1979
Jelo	Gašperšič	1923	pred 1962	1997
Anton	Čas	/	1962	med 1962-69
Avgust	Hribar	1901	1962	1969
Rado	Pehaček	1913	1962	med 1982-84
Oliver	Avsec	1936	1969	1976
Miloš	Brelih	1916	1969	1974
Marko	Bojc	1946	1969	2004
Ivan	Burger	1929	1969	2004
Anton	Pokovec	1929	1969	1974
Loze	Šavorn	1921	1969	1990
Rado	Škraba	1924	1969	2001
Dragomir	Šumak	1921	1969	2003
Ivan	Udovič	1926	1969	1996
Alojz	Černe	1937	1970	2004
Mile	Milenkovič	1938	1970	2004
Jurij	Bojc	1951	1973	2004
Marjan	Glavič	1956	1973	1981
Boris	Leskovic	1951	1974	2004
Albin	Haler	1948	1976	2004
Aljoša	Leban	1946	1977	2004

Ime	Priimek	Leto rojstva	Vstop v LD	Izstop
Anton	Mikuž	1947	1978	1991
Bojan	Stanič	1938	1978	1985
Stanko	Brumec	1948	1980	1983
Božidar	Gorjan	1921	1980	2000
Jože	Hren	1950	1980	1983
Jože	Radikovič	1936	1980	2004
Janez	Trček	1936	1980	2000
Drago	Udovič	1950	1980	1983
Veljko	Varičak	1929	1980	pred 1989
Saša	Vuga	1930	1980	2004
Iztok	Pečnik	1946	1981	1990
Edo	Pezdir	1950	1981	1982
Hinko	Hribar	1934	1983	2004 in od 1971 do 1973
Janez	Jančar	/	1984	pred 1989
Matjaž	Levičnik	1949	1984	2001
Miran	Mazovec	1953	1984	2004
Milan	Slemnik	/	1984	1990
Janez	Šinkovec	1928	1984	2004
Alojz	Trapečar	/	1984	pred 1989
Franc	Turk	1949	1984	2004
Mile	Vreg	1950	1984	1999
Rado	Žargi	1918	1984	1992
Franček	Šumak	1947	1985	2004
Tomaž	Končan	1967	1985	1995
Anton	Ozimek	1955	1985	2004
Emil	Boc	1947	1986	2004
Srečko	Leben	1963	1986	2004
Bojan	Dovjak	1968	1986	2004
Dušan	Kastner	1959	1987	2004
Igor	Stupica	1943	1987	2004
Kristina	Stupica-Lazarini	1943	1987	2004
Zdravko	Pečar	1950	1989	2004
Milenko	Štimac	1948	1991	2004
Ludvik	Schweiger	1951	1993	2004
Jani	Kršlin	1952	1994	2004
Dejan	Poljanšek	/	1995	1995
Tomaž	Burger	1966	1996	2004
Matjaž	Splichal	/	1996	1998
Stjepan	Bagarič	1961	2001	2004
Stane	Zajc	1950	2001	2004
Klemen	Juvančič	1973	2004	2004
Ecijo	Sever	1963	2004	2004

Prvi zabeležen upravni odbor LD Vič iz leta 1950

Starešina: polkovnik Jan Lokovšek
Tajnik: Saša Kovač
Blagajnik: Avgust Legiša
Gospodar: Bogdan Sežun
Nadzorni odbor: Janez Bogataj, Josip Vončina,
Vladimir Pleničar

Zadnji upravni odbor iz leta 2004

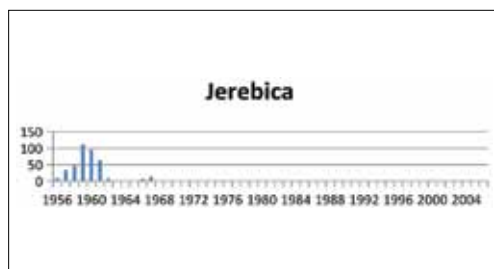
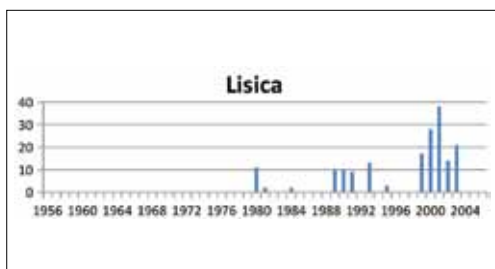
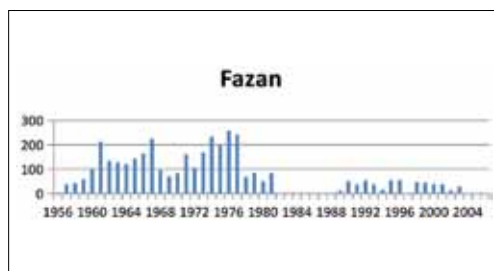
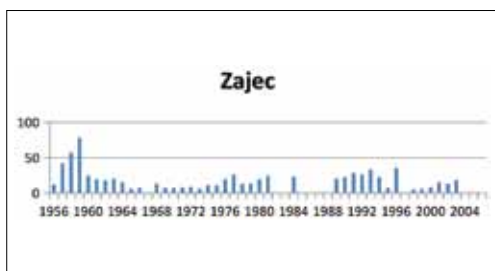
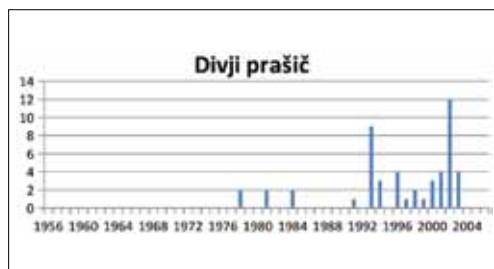
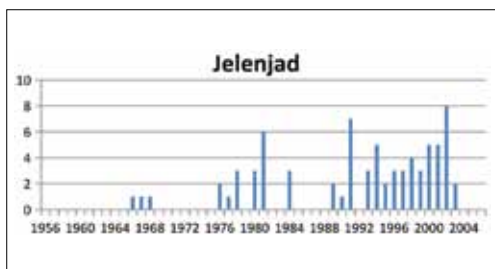
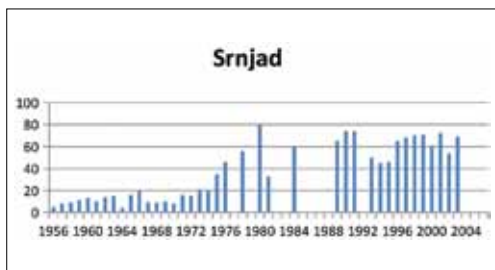
Starešina: Milenko Štimac
Gospodar: Alojz Černe
Tajnica: Katarina Lazarini - Stupica
Blagajnik: Miran Mazovec
Streliški referent: Tomaž Burger
Kinološki referent: Boris Leskovic
Član: Stjepan Bagarič
Disciplinska komisija: Emil Boc, Mile Milenkovič,
Franc Turk
Nadzorni odbor: Marko Bojc, Srečko Leben,
Zdravko Pečar

Odvzem divjadi LD Vič od 1956 do 2004

Leto	Srnjad	Jelenjad	Divji prašič	Zajec	Fazan	Lisica	Jerebica
1956	5	/	/	12	3	/	9
1957	8	/	/	42	37	/	34
1958	9	/	/	57	42	/	47
1959	11	/	/	78	58	/	112
1960	13	/	/	24	98	/	96
1961	10	/	/	19	213	/	63
1962	14	/	/	18	135	/	8
1963	15	/	/	20	128	/	/
1964	4	/	/	15	120	/	/
1965	16	/	/	6	143	/	/
1966	20	1	/	7	164	/	7
1967	9	1	/	/	224	/	14
1968	9	1	/	13	96	/	/
1969	10	/	/	7	70	/	/
1970	8	/	/	7	82	/	/
1971	16	/	/	8	160	/	/
1972	15	/	/	9	105	/	/
1973	21	/	/	6	168	/	/
1974	20	/	/	11	233	/	/
1975	35	/	/	11	196	/	/
1976	46	2	/	19	258	/	/
1977	/	1	/	26	240	/	/
1978	56	3	2	13	67	/	/
1979	/	/	/	13	85	/	/

Leto	Srnjad	Jelenjad	Divji prašič	Zajec	Fazan	Lisica	Jerebica
1980	80	3	/	19	50	11	/
1981	33	6	2	24	84	2	/
1982	/	/	/	/	/	/	/
1983	/	/	/	/	/	/	/
1984	60	3	2	23	/	2	/
1985	/	/	/	/	/	/	/
1986	/	/	/	/	/	/	/
1987	/	/	/	/	/	/	/
1988	/	/	/	/	/	/	/
1989	65	2	/	20	12	10	/
1990	74	1	/	22	50	10	/
1991	74	7	1	28	37	9	/
1992	/	/	/	26	53	/	/
1993	50	3	9	33	38	13	/
1994	45	5	3	22	16	/	/
1995	46	2	/	/	7	54	3
1996	65	3	4	35	55	/	/
1997	68	3	1	/	/	/	/
1998	70	4	2	5	47	/	/
1999	71	3	1	6	44	17	/
2000	61	5	3	8	39	28	/
2001	72	5	4	15	38	38	/
2002	54	8	12	13	14	14	/
2003	69	2	4	18	28	21	/
2004	/	/	/	/	/	/	/

*Odvzem divjadi
od 1956 do 2004
prikazano v grafih*

Upravni odbori LD Brezovica 1996–2016

Upravni odbor leta 1996

Predsednik: Roman Bokavšek
Podpredsednik: Vjekoslav Simčič
Tajnik: Drago Oder
Blagajnik: Mladen Sumina
Gospodar: Viktor Čuden
Pomočnik gospodarja: Tone Gostiša
Referent za šolstvo: Stane Čuden
Kinološki referent: Janez Kos
Strelski referent: Miloš Sojer
Čuvajska služba: Miha Pleško
Disciplinska komisija: Janez Bokavšek, Milan Pleško, Miro Severkar
Nadzorni odbor: Franc Gostiša, Stane Dovgan, Stanislav Grapar

Upravni odbor leta 1998

Predsednik: Stane Čuden
Podpredsednik: Vjekoslav Simčič
Tajnik: Alojz Pokovec
Blagajnik: Mladen Sumina
Gospodar: Viktor Čuden
Pomočnik gospodarja: Jani Mravlje
Referent za šolstvo: Roman Bokavšek
Kinološki referent: Janez Kos
Strelski referent: Miloš Sojer
Čuvajska služba: Franc Kozjek
Disciplinska komisija: Stane Dovgan, Franv Končan, Franc Sever
Nadzorni odbor: Franc Gostiša, Janez Bokavšek, Milan Pišek

Upravni odbor leta 2000

Predsednik: Drago Mravlje
Podpredsednik: Miloš Sojer
Tajnik: Jani Mravlje
Blagajnik: Mladen Sumina
Gospodar: Viktor Čuden
Pomočnik gospodarja: Franc Gostiša
Referent za šolstvo: Stane Čuden
Kinološki referent: Martin Severkar
Strelski referent: Miro Severkar
Čuvajska služba: Miha Pleško
Disciplinska komisija: Miro Puc, Roman Bokavšek, Franc Končan
Nadzorni odbor: Janez Bokavšek, Milan Pišek, Drago Oder

Upravni odbor leta 2002

Predsednik: Miloš Sojer
Podpredsednik: Vjekoslav Simčič
Tajnica: Tanja Kos
Blagajnik: Mladen Sumuna
Gospodar: Viktor uđen
Pomočnik gospodarja: Roman Bokavšek
Referent za šolstvo: Stane Čuden
Kinološki referent: Matevž Kos
Strelski referent:
Čuvajska služba: Miha Pleško
Disciplinska komisija: Tone Gostiša, Miro Puc, Franc Sever
Nadzorni odbor: Janez Bokavšek, Milan Pišek, Drago Oder

Upravni odbor leta 2004

Predsednik: Miloš Sojer
Podpredsednik: Miha Pleško
Tajnica: Tanja Kos
Blagajnik: Miro Severkar
Gospodar: Franc Končan
Pomočnik gospodarja: Milči Pišek
Referent za šolstvo: Jani Mravlje
Družabno življenje: Drago Trplan
Kinološki referent: Matjaž Šturm
Strelski referent: Rožle Čuden
Čuvajska služba: Miha Pleško
Disciplinska komisija: Tone Gostiša, Miro Puc, Franc Sever
Nadzorni odbor: Mladen Sumina, Milan Pišek, Franc Sever

Upravni odbor leta 2005

Predsednik: Miloš Sojer
Podpredsednik: Milenko Štimac
Tajnica: Tanja Kos
Blagajnik: Miro Severkar
Gospodar: Zdravko Balarin
Pomočnik gospodarja:
Referent za šolstvo: Jani Mravlje
Kinološki referent: Jurij Bojc
Strelski referent: Rožle Čuden
Čuvajska služba: Miha Pleško
Disciplinska komisija: Tone Gostiša, Miro Puc, Franc Sever
Nadzorni odbor: Mladen Sumina, Milan Pleško, Drago Mravlje

Upravni odbor leta 2006

Predsednik: Roman Bokavšek
Podpredsednik: Marko Bojc
Tajnica: Alenka Bokavšek
Blagajnik: Mladen Sumina
Gospodar: Stane Čuden
Referent za šolstvo: Boris Leskovic
Kinološki referent: Matevž Kos
Strelnski referent: Tomaž Burger
Čuvajska služba: Miha Pleško
Disciplinska komisija: Stane Dovgan, Drago Mravlje, Miro Puc, Vjekoslav Simčič, Janez Mravlje
Nadzorni odbor: Milan Pišek, Miloš Sojer, Stjepan Bagarič, Milenko Štimac, Miro Severkar

Na občnem zboru marca 2007 se zaradi prezasedenosti Mladena Sumina za blagajnika imenuje Mira Severkarja.

Maja 2008 je sklican izredni občni zbor na katerem predsednik Roman Bokavšek poda odstopno izjavo in občni zbor izvoli za novega mandatarja Marka Bojca, ki je prelagal sledeči upravni odbor:

Podpredsednik: Miha Pleško
Gospodar: Stane Čuden
Blagajnik: Miro Severkar
Tajnica: Alenka Bokavšek
Čuvajska služba: Miha Pleško
Referent za šolstvo: Boris Leskovic
Strelnski referent: Tomaž Burger
Kinološki referent: Matevž Kos
Član upravnega odbora brez funkcije: Roman Bokavšek
Disciplinska komisija in nadzorni odbor ostaneta ista.

Leta 2010 občni zbor ponovno zaupa vodenje Marku Bojcu, ki je predlagal, občni zbor pa potrdil, člane upravnega odbora:

Namestnik starešine: Miha Pleško
Gospodar: Stane Čuden
Pomočnik gospodarja: Miha Pleško
Tajnik: Jure Krizmanič
Blagajnik: Miro Severkar
Kinološki referent: Matevž Kos
Strelnski referent: Tomaž Burger
Referent za šolstvo: Milenko Štimac
Vodja čuvajske službe: Leskovic Boris

Disciplinska komisija: Stane Dovgan, Jani Mravlje, Miro Puc, Matjaž Šturm, Jurij Bojc

Nadzorni odbor: Milan Pišek st., Mravlje Drago, Mladen Sumina, nadomestna člana Gostiša Franc in Puc Andrej. Nadzorni odbor imenuje za svojega predsednika Mladena Sumina.

Občni zbor leta 2014 ponovno potrdi Marka Bojca za predsednika lovske družine, ki je v potrditev predlagal sledeče člane upravnega odbora:

Podpredsednik: Andrej Puc
Tajnik: Jure Krizmanič
Gospodar: Miha Pleško
Blagajnik: Miro Severkar
Kinološki referent: Matevž Kos
Čuvajska služba: Boris Leskovic
Strelnski referent: Klemen Juvančič
Referent za izobraževanje: Milenko Štimac
Disciplinska Komisija: Dovgan Stane, Janez Mravlje, Miro Puc, Boštjan Tomšič, Milan Pišek ml.
Nadzorni odbor: Mladen Sumina, Milan Pišek st., Roman Bokavšek, nadomestna člana Franci Turk in Drago Mravlje

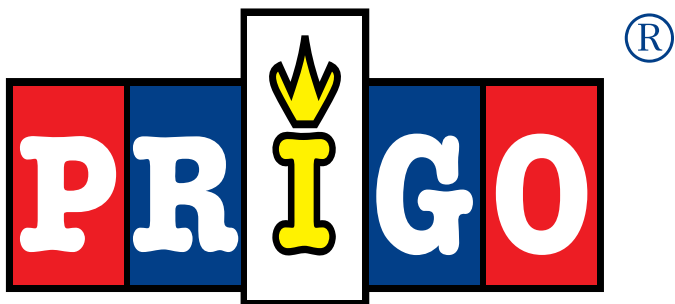

Člani LD Brezovica od 1996 do 2016

* Podatki so delno vzeti iz Lisjaka in je lahko namesto datuma sprejema v LD napisan datum opravljenega lovskega izpita.

Priimek	Ime	Vstopil	Izstop	Prenehanje članstva
AVSEC	OLIVER ml.	1. 1. 2006	/	/
BAGARIČ	STJEPAN	28. 3. 2002	/	/
BALARIN	ZDRAVKO	9. 2. 2001	Izstop	6. 4. 2006
BARIČ	JURIJ	4. 3. 2012	/	/
BILANČIČ	BORIS	1. 1. 1985	Izstop	1998
BOC	EMIL	10. 2. 1986	Izstop	1. 1. 2006
BOJC	JURIJ	14. 3. 1973	/	/
BOJC	MARKO	7. 3. 1969	/	/
BOGATAJ	JANEZ	1. 1. 1946	Smrt	2005
BOKAVŠEK	ALENKA	17. 2. 2004	/	/
BOKAVŠEK	JANEZ	1. 1. 1977	Smrt	2004
BOKAVŠEK	ROMAN	7. 2. 1970	/	/
BROLIH	ROBERT	27. 2. 2011	/	/
BURGER	IVAN	1. 1. 1952	Smrt	18. 9. 2011
BURGER	TOMAŽ	6. 3. 1997	/	/
ČASAR	FRANC	9. 3. 1982	/	/
ČERNE	ALOJZIJ	28. 2. 1970	/	/
ČERNE	JANEZ	1. 1. 2006	/	/
ČESNOVAR	MARKO	11. 3. 2007	Brisanje	16. 2. 2012
ČUDEN	ROŽLE	17. 2. 1999	/	/
ČUDEN	STANISLAV	10. 2. 1980	/	/
ČUDEN	VIKTOR	8. 2. 1979	/	/
DOVGAN	STANISLAV	23. 2. 1978	/	/
DOVJAK	BOJAN	20. 2. 1986	/	/
ĐOGIČ	ISMET	24. 2. 2008	/	/
FABIJAN	SILVO	1. 1. 1990	Smrt	1998
FIŠTER	STANISLAV	27. 2. 1981	1969	1974
FLEISCHMAN	PRIMOŽ	9. 3. 2014	/	/
GEDERER	NATAŠA	9. 2. 2001	/	/
GOSTIŠA	ANTON	18. 3. 1994	Izstop	1. 1. 2008
GOSTIŠA	FRANČIŠEK	14. 2. 1973	/	/
GRAPAR	STANISLAV	7. 2. 1970	/	/
GUTNIK	JANKO	18. 3. 1994	/	/
HALER	ALBIN	31. 5. 1976	/	/
HRIBAR	HINKO	4. 3. 1975	/	/
ILEŠIČ	JANEZ	1. 1. 2006	/	/
JAPELJ	FRANC	18. 3. 1994	/	/
JESENKO	FRANC	20. 2. 1983	/	/
JUVANČIČ	KLEMEN	12. 3. 2004	/	/
KAJSNER	MILAN	1. 1. 1997	/	/
KASTNER	DUŠAN	13. 3. 1987	Izstop	1. 1. 2006
KERSMANC	JANEZ	3. 3. 1977	/	/
KOČEVAR	ALEKSANDER	11. 3. 2007	Brisanje	4. 2. 2008
KONČAN	FRANC	1. 3. 1988	/	/
KOS	JANEZ	1. 1. 1955	Smrt	1999
KOS	MATEVŽ	16. 3. 1993	/	/
KOS	TANJA	13. 3. 1991	/	/
KOZJEK	FRANC	1. 1. 1972	Smrt	2002
KRIZMANIČ	JURE	3. 4. 2006	/	/
KRIZMANIČ	ŽAN	1. 3. 2015	/	/
KRŠLIN	JANEZ	6. 2. 1995	/	/
KUNC	JOŽEF	11. 3. 1960	Brisanje	4. 10. 2010
LAZARINI STUPICA	KRISTINA	13. 3. 1987	/	/
LEBAN	ALJOŠA	17. 2. 1974	Brisanje	2. 7. 2007
LEBAN	SREČKO	20. 2. 1986	/	/
LESKOVIC	BORIS	14. 2. 1973	/	/
LEVAČIČ	MIHA	10. 2. 1980	/	/
LUKANOVIČ	ANDREJ	4. 3. 2012	/	/
MAZOVEC	MOJMIR	27. 2. 1981	/	/
MELE	MIHA	9. 3. 2014	/	/

Priimek	Ime	Vstopil	Izstop	Prenehanje članstva
MIHELIC	DUŠAN	4. 3. 2012	Izstop	1. 1. 2016
MILENKOVIC	MILE	16. 3. 1961	/	/
MRAVLJE	DRAGO	19. 2. 1968	/	/
MRAVLJE	JANEZ	22. 2. 1964	/	/
MRAVLJE	JANKO	1. 1. 1946	Smrt	2005
NOVAK	VIKTOR	1. 1. 1963	Izstop	1998
OBLAK	MARJAN	1. 1. 1977	/	/
ODER	DRAGO	10. 2. 1980	/	/
OZIMEK	ANTON	11. 3. 1985	/	/
PAVCEK	RUDI	12. 2. 1964	Smrt	9. 1. 2009
PECAR	ZDRAVKO	3. 3. 1989	/	/
PELHAN	BOGOMIR	1. 1. 1980	Smrt	1998
PERKO	BOJAN	27. 2. 2011	/	/
PETERNELJ	JOŽE	10. 2. 1980	/	/
PETKOVŠEK	PETER	6. 2. 1995	/	/
PETRIČ	IVAN	1. 1. 1967	Smrt	1997
PIŠEK	ALEKSANDER	6. 3. 2016	Izstop	2000
PIŠEK	MILAN st.	14. 2. 1973	/	/
PIŠEK	MILAN ml.	28. 2. 1996	/	/
PLEŠKO	GAŠPER	1.1.2000	/	2000
PLEŠKO	MELHIOR	10. 2. 1980	/	/
PLEŠKO	SONJA	1. 1. 1981	Izstop	2001
POKOVEC	ALOJZIJ	1. 1. 1981	Izstop	2000
PREBIL	MIRAN	1. 1. 2006	Brisanje	24. 2. 2008
PUC	ANDREJ	1. 1. 2006	/	/
PUC	MIRKO	6. 3. 1988	/	/
PUC	SILVESTER	4. 2. 1951	Smrt	21. 10. 2013
RADIKOVIC	JOSIP	23. 2. 1978	Izstop	16. 2. 2012
REMŠKAR	SLAVKO	1. 1. 1946	Smrt	2003
SCHWEIGER	LUDVIK	17.2.1993	/	/
SEVER	ALOJZIJ	1. 1. 1981	Smrt	2006
SEVER	EČIJO	12. 3. 2004	/	/
SEVER	FRANCE	6. 3. 1983	/	/
SEVERKAR	MARTIN	9. 3. 1982	/	/
SEVERKAR	MIRKO	4. 3. 1975	/	/
SIMČIČ	VJEKOSLAV	1. 1. 1964	/	/
SKODLAR	STANISLAV	10. 2. 1980	/	/
SLANA	ANTON	1. 1. 1963	Izstop	2006
SODNIKAR	MARJAN	19. 2. 1968	Smrt	28. 5. 2013
SODNIKAR	PETER	19. 2. 1968	Smrt	1. 3. 2013
SOJER	MARK	1. 1. 2002	/	/
SOJER	MILOŠ	6. 3. 1988	/	/
STUPICA	IGOR	13. 3. 1987	/	/
SUMINA	MLADEN	23. 2. 1978	/	/
ŠKERL	RADO	19. 2. 1968	Smrt	14. 1. 2011
ŠTIMAC	MILENKO	17. 2. 1991	/	/
ŠTURM	MATJAZ	7. 3. 1968	/	/
ŠUMAK	FRANČEK	23. 2. 1978	Izstop	5. 5. 2008
ŠUSTERSIČ	GREGOR	1. 1. 1997	/	/
TOMŠIČ	ANŽE	24. 2. 2008	Izstop	5. 1. 2010
TOMŠIČ	BOŠTJAN	1. 1. 2006	Izstop	9. 3. 2015
TRČEK	DRAGO	18. 3. 1994	/	/
TRPLAN	DRAGO	13. 3. 1987	/	/
TURK	FRANC	9. 3. 1982	/	/
TUŠAK	ZDENKO	6. 3. 2003	/	/
VATOVEC	STANE	1. 1. 1951	Smrt	23. 7. 2013
VERŠIČ	MARIJA	11. 3. 2007	/	/
VUGA	SASA	22. 2. 1980	/	/
ZAJC	STANKO	1. 1. 2001	Brisanje	1. 1. 2006
ZAKOVŠEK	VIKTOR	1. 1. 1954	Smrt	1998
ZALOŽNIK	CIRIL	1. 1. 1963	Smrt	1999
ZAVRŠNIK	ANTON	1. 1. 1976	Izstop	2002
ZDEŠAR	IVAN	14. 2. 1973	Smrt	2000
ZEMVA	ALEŠ	6. 3. 1988	/	/

OPEL

Avtotehna vis in Sever d.o.o.
Sever Aleksander

Tomaž Pišek s.p.

30 let

STEKLARSTVO BROLIH

Robert Brolih s.p.

STEKLARSTVO

PUC

PUC MIRKO S.P.

Divinol[®]
*vrhunska olja
in maziva* **by Zeller+Gmelin**

KASTOR

medical dental d.o.o.

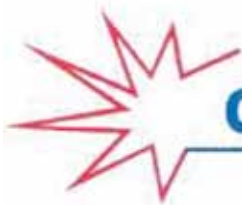

SERVIS MEDICINSKE OPREME
Andrej Lukanovič s.p.

SERVIS MEDICINSKE OPREME

CAR-STAR d.o.o.

AVTOELEKTRIKA

mab export
d.o.o.

*Steklo in steklarska oprema
Glass and glass equipment*

